

Mokerský zpravodaj

**Nepravidelný zpravodaj obce Mokré pod Orlickými horami
2015 - ročník X. – číslo 4/2015**

**Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2016
přejí čtenáři a přátelé knihovny U Mokřinky!!!**

Výběr z obsahu:

OBCENÍ ZPRÁVY

Slovo místostarostky obce	3
Usnesení zastupitelstva	4

OBCENÍ ÚŘAD

Rekonstrukce čp. 88	6
Svozový kalendář 2016	6
Cena vody 2016	7
Sběr šatstva	7

DISKUSE OBČANŮ

Sběr šatstva	7
--------------	---

KRONIKA

Výstava kronik v Chebu	7
Jubilanti	8
Mokré v tisku	9

STRÍPKY Z HISTORIE

Zimní radovánky	9
Domácí zabíjačka	10
Zajímavá statistika	11

STOLETÉ VÝROČÍ

Lipová alej Mistra Jana Husa	12
------------------------------	----

MOKERSKÝ RECEPTÁŘ

Perlička jedné kuchařské knihy	13
--------------------------------	----

KVĚTINOVÁ SOUTĚŽ

Vyhodnocení	14
-------------	----

KNIHOVNA

Marmeládová královna	15
Vyhodnocení fotosoutěže	18
Beseda a astrofotografem	19
Čertovské zvonění	21
Vánoční besídka	22
Vyhodnocení razítkování	23
Vyhodnocení malování	24

ČAJOVNA U BLUDIČKY

Čajovna s fotoaparát	25
Čajovna s e šperky FIMO	25
Čajovna Xanto a Charta 77	26

PEL-MEL

Lukem nebo kuší?	27
Aktivní život seniorů	29
Tříkrálová sbírka 2016	31

ZDRAVÍ

31

BABSKÉ RADY

34

K ZAMYŠLENÍ

36

SLOVO NA ZÁVĚR

Poděkování z Ostravy	38
Soutěž FP 2017	39
Vzpomínka na letní soutěž	40

Milí spoluobčané,

blíží se konec roku 2015, a proto mně dovoluť několik slov. Budu trochu, ale jen trochu, bilancovat.

V letošním roce se nám povedla dokončit I. etapa rekonstrukce domu čp. 88. práce byly provedeny ve výborné kvalitě a jsme s ní moc spokojeni.

Velmi dobře se vedlo také knihovně. Její klub pro seniory v naší knihovně byl odměněn třetím místem z téměř 100 nominací z celé republiky.

Během roku se vyskytlo pár věcí, které byly nepříjemné, ale dnes se k nim již nebudu vyjadřovat a doufám, že je to již za námi.

Chtěla bych Vám všem, kteří jste se alespoň trochu podíleli na spolupráci s obecním úřadem a knihovnou, poděkovat.

Všem našim občanům přeji hodně zdraví a spokojenosti do nového roku 2016, bohatého Ježíška a veselého Silvestra.

Věra Faltusová, místostarostka obce

*Magda
Jílková*

*Tereška
Francová*

Petr Hroch

Pavel Hroch

*Vánoční
besídka*

Zasedání zastupitelstva obce – 2015

Veřejné zasedání zastupitelstva ze dne 26.10.2015

Účast zastupitelů: 6 osob – Romana Tomková Bc. – omluvena

Účast obyvatel: 1 osoba

Usnesení 66/2015	Určení zapisovatele – Věra Faltusová a ověřovatelů zápisu – Jaroslav Krejčí a Roman Krejčí
Usnesení 67/2015	Zastupitelstvo obec Mokré schvaluje program zasedání
Usnesení 68/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 7.8.2015 na realizaci veřejné zakázky „Stavební úpravy bývalé prodejny v Mokré – I. etapa“
Usnesení 69/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje kontrolu finančního výboru ze dne 14.10.2015
Usnesení 70/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje kontrolu kontrolního výboru ze dne 21.10.2015
Usnesení 71/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje Rozpočtové opatření č. 4/2015
Usnesení 72/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje diskusi

Veřejné zasedání zastupitelstva ze dne 26.11.2015

Účast zastupitelů: 5 osob – Blanka Kučerová, Kamil Tomek - omluveni

Účast obyvatel: 5 osob

Usnesení 73/2015	Určení zapisovatele – Dagmar Honsnejmanová a ověřovatelů zápisu – Roman Krejčí, Vladimír Falta
Usnesení 74/2015	Zastupitelstvo schvaluje program zasedání
Usnesení 75/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje ukončení stavebních úprav bývalé prodejny čp. 88 – I. etapa dle výše uvedených skutečností, včetně vyúčtování dotace s Královéhradeckým krajem a úpravou posledních výdajů spojeným s ukončením prací v prosinci 2015
Usnesení 76/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje uzavření smlouvy s městem Opočno o vytvoření společného spádového obvodu, k zajištění plnění povinné školní docházky
Usnesení 77/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Mokré č. 2/2015, kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy
Usnesení 78/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje zrušení svazku obcí s likvidací DSO Horka
Usnesení 79/2015	Zastupitelstvo obce Mokré navrhuje o finančním daru městu Opočno jednat v březnu 2016, kdy se bude schvalovat schválený rozpočet obce na rok 2016.
Usnesení 80/2015	Zastupitelstvo schvaluje diskusi

Veřejné zasedání zastupitelstva ze dne 11.12.2015

Účast zastupitelů: 5 osob – Blanka Kučerová - omluvena, Kamil Tomek - neomluven

Účast obyvatel: 3 osoby

Usnesení 81/2015	Určení zapisovatele – Dagmar Honsnejmanová a ověřovatelů zápisu – Romana Tomková, Bc., Roman Krejčí.
Usnesení 82/2015	Zastupitelstvo schvaluje program zasedání.
Usnesení 83/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje Rozpočtové opatření č. 6/2015.
Usnesení 84/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje, aby starostka/místostarostka měly pravomoc samostatně provádět rozpočtová opatření až do výše 50 000,00 Kč. Zastupitelstvo obdrží rozpočtové opatření na nejbližším zasedání na vědomí.
Usnesení 85/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje Pravidla rozpočtového provizoria na rok 2016, včetně výdajů na kuchyňský kout v čp. 88.
Usnesení 86/2015	Zastupitelstvo obce Mokré schvaluje na základě výše uvedených skutečností členský příspěvek Místní akční skupiny POHODA venkova, z. s. na rok 2016 ve výši 2 000,00 Kč.
Usnesení 87/2015	Zastupitelstvo schvaluje diskusi.

Zápisy a souhrnná usnesení jsou také na www.obecmokre.cz v oddíle Obecní úřad – Zápisy a usnesení zastupitelstva

Pozvánky na veřejná zasedání

Výňatek ze Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění:

§92 (1) Zastupitelstvo obce se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za 3 měsíce. Zasedání zastupitelstva obce se konají v územním obvodu obce.

§93 (1) Obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informaci vyvěsí na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce; kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým.

§93 (3) Zasedání zastupitelstva obce je veřejné.

Pozvánky na zasedání jsou vždy vyvěšovány na úředních deskách, tj. klasické i elektronické na www.obecmokre.cz. Podle místních zvyklostí jsou vyhlašovány rozhlasem a upozornění rozesíláno formou e-mailových Aktualit z webových stránek obce. Samozřejmě v případě dovolené či jiných skutečností, kdy se na obecním úřadě neřadí, všechna ostatní oznámení, kromě úřední desky, nemohou být brána jako zákonná.

Občan, který se chce zúčastnit zasedání zastupitelstva, se může informovat osobně, e-mailem či telefonicky na obecním úřadě, kdy bude probíhat další. Samozřejmě chápeme, že ne všichni občané umí najít informaci na webových stránkách, také to není jejich povinnost. Mají však jiné možnosti, jak se informaci dozvědět. V případě zájmu jim webové stránky ukážeme, aby věděli, co kde najít.

Rozhodně bázírovat na tom, že jednou za rok nepříjde aktualita z webových stránek, že se koná veřejné zasedání, či nemohu pozvánku na elektronické desce najít, není důvod být nespokojený. Obecní úřad a zastupitelstvo obce Mokré dostatečně obsáhle zveřejňuje svoji činnost, a kdo chce, ten si informaci vždy nějakým způsobem najde a většinou na několika místech.

Občany, kteří nemají internet, samozřejmě rádi uvidíme a požadované informace jim sdělíme, pokud není zákonem předepsáno jinak.

Finanční a kontrolní výbor

Finanční výbor ve složení: předseda Roman Krejčí, členové Jaroslava Mrázková a Věra Faltusová ml. se sešli dne 17.3., 14.5. a 14.10.2015. Výboru byly předloženy všechny požadované dokumenty: inventury, rozpočet obce a DSO Horka Očelice, žádosti o prodej pozemku, žádosti o finanční dary, žádosti o posouzení stavu mostků v obci, anketa chodníky, cenové nabídky traktůrků, účetní doklady – faktury přijaté, vydané, zálohové, investiční, pokladna, výkazy o hospodaření, účetní závěrka, závěrečný účet, záměry obce a další doklady a dokumenty. Všechny návrhy a závěry finančního výboru byly předloženy zastupitelstvu obce.

Kontrolní výbor ve složení: předseda Vladimír Falta, členové Václav Kučera a Roman Honsnejman se sešli dne 9.2., 17.3., 21.10. Výbor projednával usnesení a zápisy zastupitelstva: ustavující zasedání a všechny další zasedání nového zastupitelstva v roce 2014 a 2015, dále návrh rozpočtu obce Mokré na rok 2015, návrh rozpočtu DSO Horka na rok 2015, návrh vyhlášky o systému třídění odpadů v obci, návrh ankety – chodníky, žádost o prodej pozemku, žádost města Opočno na finanční dar pro MŠ a ZŠ Opočno, žádost o posouzení stavu mostku, cenové nabídky traktůrků a další dokumenty, které si výbor vyžádal. Všechny závěry kontrolního výboru byly předloženy zastupitelstvu obce.

Různé zprávy z obecního úřadu

Dovolená o vánočních svátcích

Obecní úřad Mokré bude od pondělí 21.12. do 3. 1.2016 uzavřen. První úřední hodiny budou ve středu 6.1.2016.

Počet obyvatel

Počet obyvatel naší obce postupně, ale jistě klesá. Ke dni vydání Mokerského zpravodaje č. 4/2015 bylo v Mokrému k trvalému pobytu přihlášeno 144 osob. Podrobnou statistiku přineseme v prvním čísle Mokerského zpravodaje roku 2016.

Finanční situace obce

K 30.11.2015

Příjmy: 2 586 521,42 Kč 85,0 % rozpočtu
Výdaje: 3 223 133,46 Kč 86,5 % rozpočtu
Rozdíl: - 636 612,04 Kč

Výnosy: 1 760 037,96 Kč
Náklady: 1 565 701,77 Kč
Výsledek hospodaření před zdaněním: 194 336,19 Kč

KZ bankovních účtů: 333 594,03 Kč
KZ úvěru: 300 000,00 Kč

Příjmy a výdaje jsou v souladu s rozpočtem obce.

Kontrola hospodaření krajským úřadem

Dne 8.12.2015 proběhla kontrola hospodaření obce Mokré za rok 2015, první část, kterou provedli pracovníci kontrolního oddělení krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Kontroly se zúčastnila účetní obce Dagmar Honsnejmanová a místostarostka Věra Faltusová. Kontrola proběhla s výsledkem „nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky“.

Rekonstrukce čp. 88

První část etapy rekonstrukce bývalého obchodu máme zdárně za sebou. Rekonstrukce probíhala plynule, přesně podle smlouvy o dílo. Spolupráce s firmou GARRET-CZ, spol. s r. o. z Dobrušky byla opravdu velmi dobrá.

Dne 26.10.2015 na zasedání zastupitelstva byl uzavřen Dodatek smlouvy o dílo č. 1 ke smlouvě ze dne 7.8.2015. Dodatek byl uzavřen na základě sumarizace prací na rekonstrukci budovy čp. 88. Více práce činily celkem 39 838,25 Kč bez DPH, celkem 48 204,00 Kč, o které byl navýšen původní rozpočet. Součástí dodatku je rozpočet těchto prací, které jsou také zdokumentovány ve Stavebním deníku. Celková částka k fakturaci bude 856 440,00 Kč. Dále byly provedeny drobné opravy (HUP, rozvaděč, drobné elektro instalace apod.) a nákup a instalace ledničky, které nebyly součástí dotačních peněz a byly účtovány zvlášť.

Stavba byla ukončena dle smlouvy 30.10.2015. Předání stavby proběhlo za účasti pana Miloslava Španiela - majitele firmy GARRET-CZ, Ivo Hagary - projektanta, za obec Mokré místostarostky Věry Faltusové, za obecní úřad Dagmar Honsnejmanové, hlavní účetní a správce rozpočtu. Předávací protokol je součástí vyúčtování dotace.

Dne 4.12.2015 se konala kolaudace, která prošla bez výhrad.

Vyúčtování celé akce bylo odevzdáno 15.12.2015 na pracoviště regionálního rozvoje v Dobrušce a vloženo do programu DOTIS Královéhradeckého kraje, v termínu.

Svozový kalendář na rok 2016

SVOZOVÝ KALENDÁŘ KOMUNÁLNÍHO OPADU 2016 V MOKRÉM

Svozový den: PONDĚLÍ

známky, pytle 75 Kč

MĚSÍC		SVOZ 21x - BÍLÁ	SVOZ 13x - MODRÁ	SVOZ 6x - FIALOVÁ
leden		53,2,4	53,4	
únor		6,8	8	8
březen		10,12	12	
duben		14,16	16	16
květen		20	20	
červen		24	24	24
červenec		28	28	
srpen		32	32	32
září		36,38	36	
říjen		40,42,44	40,44	40
listopad		46,48	48	48
prosinec		50,52	52	

Ceny svozů

1400 Kč

850 Kč

500 Kč

Pravidla rozpočtového provizoria na rok 2016

Pravidla rozpočtového provizoria na rok 2016 byla schválena v objemu finančních prostředků příjmy i výdaje ve výši 1 905 000,00 Kč na základě schválených pravidel při sestavování rozpočtového provizoria obce Mokré dle Směrnice č. 6, o tvorbě rozpočtu obce Mokré.

V období rozpočtového provizoria obec hradí nejnutnější výdaje zabezpečující provoz obecního úřadu a obce a hradí závazky vyplývající z již uzavřených smluv.

Po schválení rozpočtu na rok 2016 se příjmy a výdaje rozpočtového provizoria stávají příjmy a výdaji rozpočtu po jeho schválení.

Cena vody v roce 2016

Cena vody v Hradci Králové se v roce 2016 zvýší o 1,5%

Společnost Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s. stanovila cenu pohyblivé složky vodného a stočného pro rok 2016 ve výši 89,41 Kč/m³ včetně DPH.

Proti letošku se cena zvyšuje o 1,34 Kč/m³, což představuje u průměrného spotřebitele nárůst výdajů o 42 koruny za rok. Důvodem nárůstu ceny je kromě inflace i vyšší nájemné za pronájem vodovodů a kanalizací a změna v provozních zařízeních a technologických postupech úpravy pitné vody (prodloužení provozu a zvýšená výroba vody na úpravě vody na Orlici v Hradci Králové). Ke zvýšení ceny přispěje i to, že poplatek státu za použití povrchové vody pro výrobu vody pitné je zhruba 2,3krát vyšší než je tomu u vody podzemní.

Společnost Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s. investovala od roku 2006 do obnovy svého vodárenského majetku, který slouží 160 tis. obyvatel a průmyslovým klientům v regionu, to je do rekonstrukce vodovodních a kanalizačních sítí, úpraven pitných vod a čistíren odpadních vod v Třebechovicích pod Orebem, Novém Bydžově, Chlumci nad Cidlinou, Hradci Králové a ostatních obcích okresu, přes 2 miliardy korun. Hlavním zdrojem příjmů společnosti je nájemné z pronájmu vodárenského majetku a dividendy od provozovatele Královéhradecké provozní, a.s., jejíž je společnost 34% vlastníkem. Výše ročního nájmů od roku 2006 významně vzrostla ze 144 mil. korun na 245 mil. korun v roce 2016.

Nájemné je v roce 2016 vyšší o 3,5 mil. korun ve srovnání s letošním rokem. Do roku 2019 splácí společnost úvěry poskytnuté na vybudování Východočeské vodárenské soustavy, to je vodovodního přivaděče, propojujícího Hradec Králové s Chrudimí a Náchodem a umožňujícího dodávky vody mezi těmito městy, a zásobních řadů, zajišťujících dodávku kvalitní pitné vody do všech obcí okresu Hradec Králové.

Současný dobrý stav vodárenského majetku, sítí a technologií společnosti umožňují konstantní dodávky kvalitní pitné vody spotřebitelům v regionu Hradce Králové.

Další informace: Pavel Loskot, technicko - provozní náměstek, Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s.

tel.: 491 512 740 a 602 644 260, e-mail: pavel.loskot@yakhk.cz

Dotazy občanů

Kontejnery pro sběr šatstva

Obecní úřad obdržel dotaz, zda by v obci mohl být přistaven kontejner na sběr šatstva pro občany v nouzi. Zaslali jsme nejdříve dotaz na svozovou firmu Marius Pedersen, která však tento druh svozu neprovádí, ale doporučili nám se obrátit přímo na Diakonii Broumov. Od nich jsme obdrželi následující odpověď:

Diakonie Broumov si vyrábí svoje vlastní kontejnery, které následně rozmisťuje v obcích a městech. Mokré je však příliš malá obec, aby kontejner byl na 100 % využitý. Kontejner by se od Mokrého mohl umístit za předpokladu, že si jej obec sama zaplatí (cena od 13 tisíc Kč). Vývoz je potom zdarma.

Zastupitelé se na svém jednání dohodli, že obec kontejner zatím kupovat nebude a bude využívat nadále hromadný sběr šatstva a dalších potřebných věcí v jarních měsících jako doposud. Určitě není problém, aby občané využili kontejnery v okolních obcích či městech.

Z kroniky obce – rok 2015

Výstava kronik a prezentačních materiálů v Chebu

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska a město Cheb v letošním roce pořádaly **XXV. Konferenci**, která se uskutečnila v Chebu od 1. do 3. října 2015 na téma **Veřejný prostor v historických městech**. Součástí konference byla i doprovodná výstava 22 kronikářů obcí a měst z celé republiky. Mezi oslovenými kronikáři byla i kronikářka naší obce, která na výstavu zaslala knižní publikace obce a také spoustu materiálů – pamětní listiny, diplomy, pozvánky, plakáty. Tyto materiály se shledaly, dle průvodce výstavou kronikáře města Chebu Jindřicha J. Turka (na fotografii), s velkým zájmem.

Konference se zúčastnilo 120 starostů a jejich zástupců, kteří se mohli na vlastní oči seznámit s kronikářskou prací jejich autorů i v jejich obcích popřípadě městech. A není to vždy jen o psaní kronik. Řada z nich připravila pro své občany i publikace vztahující se jak k obcím samotným, tak k jejich regionu.

Mnoho starostů se právě na pana Turka obracelo s konkrétními dotazy a problémy, které jejich obce mají. Jak vést kroniku, co do ní a jak psát, kde sehnat kronikáře apod. Většina z nich odjížděla z Chebu se spoustou zážitků a nových informací.

Na závěr by se dalo říct, že právě díky výstavě kronikářských prací se ukázalo, jak velký ohlas má práce kronikářů v očích veřejnosti.

Setkání jubilantů II.2015

Dne 9.12.2015 se konalo letošní druhé setkání seniorů – jubilantů. Tentokrát vánoční. V druhé polovině roku slavili Věra Hrubá, Marie Tomková, Libuše Šolínová, Hana Žďárská, Jiří Čtvrtečka, Stanislav Knížek a Jaroslav Čihák. Přítomným jubilantům popřála místostarostka Věra Faltusová a kronikářka obce Dagmar Honsnejmanová. Všem jubilantům a seniorům v naší obci ještě jednou přejeme hodně zdraví a pohody.

Vánoční dárky pro děti a seniory

I v letošním roce obec Mokré pro děti a seniory připravila drobné dárky. Děti obdržely plážovou osušku Simpsonových a drobné sladkosti. Plyšové přívěsky jim věnovala Česká spořitelna, a. s. Seniorům snad udělal radost velice praktický stolní kalendář Záchraného kruhu a lahvička medoviny.

Rozsvícení vánočního stromu

V letošním roce se bohužel slavnostní rozsvícení vánočního stromu nekonalo. Tedy strom máme krásný a nádherně svítí, ale rozsvítil se první adventní neděli sám. Na obecní úřad během prosincových dní chodily dotazy, proč se tato akce, která patří

k nejkrásnějším a nejvíce navštíveným akcím nekonala? Organizátorka této akce paní Dagmar Honsnejmanová vzhledem ke svým pracovním povinnostem a velkému množství akcí v listopadu a v prosinci nahlásila zastupitelstvu obce, že tuto akci při její náročnosti nebude připravovat. Zároveň požádala o pomoc s hledáním nového organizátora s tím, že mu samozřejmě poskytne, pokud bude mít zájem, určité cenné rady, aby se akce mohla konat. Jedná se o zajištění kulturního představení mokerských dětí, případně dalších souborů, zajištění občerstvení, svařeného vína, vánoční výzdoba a organizaci technického zázemí. Bohužel v Mokřém se nenašel nikdo, kdo by si tuto akci vzal na starost. Snad to bude příští rok lepší.

V této souvislosti děkujeme panu Jiřímu Dolejšímu, který každoročně zdobí vánoční strom, za jeho pečlivé, a hlavně nádherné, ustrojení.

Mokré v tisku a webových portálech 2015

Pokračování 2015

88) 7.10.2015 ORLICKÝ.net

- Mokré – Soutěž Senior roku 2015

89) Blanka Milfaitová <http://www.nase-dobroty.cz>

- Mokré. "Díra", která není ospalá, a která mě dostala :-)

90) 19.10.2015 Rychnovský deník č. 244

- Marmeládová královna v Mokřém

91) 22.10.2015 ORLICKÝ.net

- Blanky podzimní Roadshow s Příběhem opravdové vášně

92) 27.10.2015 Česká astronomická společnost

- Vyhodnocení jedinečné fotografické soutěže je za dveřmi...

93) 27.10.2015 Orlický týdeník č. 56/43

- Astrofotograf v Mokřém

94) 28.10.2015 ORLICKÝ.net

- Vyhodnocení fotografické soutěže s přednáškou

95) 29.10.2015 Historický kaleidoskop č. 5/2015

- Deník vězně

96) 3.11.2015 Rychnovský deník č. 256

- Mokré rozzářilo slunce ve všech podobách

97) 3.11.2015 Česká astronomická společnost

- Proběhlo vyhodnocení soutěže o nejkrásnější portrét Slunce

98) 4.11.2015 ORLICKÝ.net

- Vyhodnocení fotografické soutěže: „Slunce ve všech podobách“ proběhlo v Mokřém

99) 11.11.2015 Rychnovský deník č. 263

- Knihovna v Českém Meziříčí oslavila 120 let

100) 3.12.2015 Knihovnicko-informační zpravodaj

U nás č. 4/2015

- Znáte senzačního senoiroa?

101) 7.12.2015 Rychnovský deník č. 284

- Čertovské zvonění v Mokřém. Mikuláš rozdával dárky

102) 10.12.2015 Rychnovský deník č. 284

- Děti v Mokřém se vyrádily

103) 15.12.2015 Orlický týdeník č. 56/50

- V Mokřém si užili báječné odpoledne

Strípky mokerské historie

Jak se u nás žilo v zimě: Zimní radovánky

Zimní radovánky odehrávaly se obvykle na našem kopečku. Hned vedle vrat stál, mohutný strom, vlašský ořech. Od něho se kopeček mírně svažoval do silnice, ale ten svah postačil úplně, aby se na něm sánky rozjely s dětmi s kopečka do uličky mezi Valšovými a Brutarovými, směrem ke struze a ke studánce.

Tam bylo celý den živo od rána do večera, až do setmění. Sníh byl sánkami důkladně udusán, za mrazů jsme polévali klouzačku, aby byla hladká a sjet jí s kopečku až na silnici bylo umění, protože byla zvlněná a musela se dobře držet rovnováha, aby jezdec nespádl. Klouzačka byla frekventována napořád. Jezdili jsme za sebou, někdo se vyválel a to byl k smíchu, jezdilo se na mošných školních, na sánkách, na bruslích nebo primitivních dřevíčkách, přivázaných provázky s kolyčky na chatrné střevíce. To bylo různých pranic, puškování se a společných sjezdů, měl-li někdo sánky trochu větší než pro jednoho. Když už bylo moc zima a zacházelo za nehty, běželi jsme domů se ohřát nebo do chalupy k Francům, občas jsme si tropili legraci z Anky Hodovalovy, když vyšla ven, ona byla totiž bláznivá a často se doma s rodiči hádala.

Vzpomínám si, že první sníh byl přivítán s velikým jásotem od všech dětí, že sněhové vlny se střídaly za rok mnohokrát, až 7 x za rok napadla čerstvá vrstva sněhu. V období mrazů na sucho jsme kopeček vystřídali za rybník u Kubičků nebo u Truněčků. První led býval tenký a praskal pod námi, dělaly se šrámy, led se prohýbal a my jsme měli radost, jako se pod námi vlní, nedbajíc nic na nebezpečí, že se pod námi proboří. Také se to někdy stalo, že jsme přišli domů celí zmáchaní a tajně sušili nohavice a punčochy, aby maminka nevěděla a nehubovala, že se nastudíme nebo dokonce utopíme pod ledem.

Když už jsem byl větší, chodili jsme na velký kopec za školou, kde sáňkování už bylo nebezpečnější. Tam to jelo jako rychlík a musel se dávat pozor při přejíždění mostku u Doležalových, abychom nespádli do struhy. Kdo měl dobré sánky a uměl dobře řídit, dojel až na silnici nebo dokonce k Daškom na dvoreček.

Franta Franců mívával železné a široké sáně, které se nekácely a mohlo na ně sednout 6 kluků. Tři dopředu, tři zezadu, opírajíce se zády o sebe. Řidič musel mít brusli, aby dobře sáně vedl a to pak byla překrásná jízda, kterou každý chtěl zkusit. Lyže jsme v té době ještě neznali, jen Hugo Pánků měl někdy tátovy lyže, které si přivezl ze Sedloňova, kde dříve býval hajným a potřeboval je k cestám do vysokých lesů. Vázání na ně však bylo na veliké boty, a proto jsme je nemohli používat.

To byl spánek po takové celodenní dřině a honění se ve sněhu. Na kašel nikdo nedbal, horečky nám tenkrát nikdo neměřil.

Jak se u nás žilo v zimě: Domácí zabíjačka

V naší početné rodině byla velká spotřeba masa, i když za mého mládí se dělalo maso k obědu jen ve čtvrtek a v neděli. Jiné dny bylo jídlo bezmasé. K tomu účelu se vykrmovali pro domácí spotřebu prasata, tzv. krmníci, kteří dosáhli váhy aspoň 130 až 180 kg, aby měli hodně sádla a maminka je krmila dobrým žrádlem, někdy i mlékem, aby maso bylo chutné.

Takto vykrmený sádelnáč se zabíjel v zimě, obvykle, když nastaly mrazy, aby maso dlouho vydrželo, protože v té době ledničky ještě nebyly a bylo nutno maso nasolit, aby déle vydrželo, nebo vyudit.

Zabíjačka, to byl pro mne svátek. To jsem nešel do školy, abych mohl přičumovat a nic mi neuteklo. Pan učitel to omluvil, protože mi v učení den nechyběl a pak stejně dostal vejslužku, které byl moc rád.

Ráno kolem 7 hodiny přišel řezník a strýc Jarkovský, který měl za manželku maminčinu sestřenicí z Dvakačovic a tak jsme byli přátelé, pro které strýc Jarkovský vyhověl při zabíjačce, jak to bylo u nás potřeba. Na plotně se vařily hrnce vody na maso, v kotli se vařila voda na opáření prasete. Strýc Jarkovský obvykle přišel s humorem, takto veselá kopa, který uměl bavit své hosty v hospodě a i u nás byl samá švanda, maminka byla pro něj švaříšková sem, švaříšková tam a tak poroučel a běhal sem tam a připravoval vše potřebné k této velevýznamné práci.

V chlévku uvázal prase za zadní nohu na provázek a vyvedl jej ven. Praseti se nechtělo, kvičelo a rádo by se bylo vrátilo do chlévka. Ale co naplat, jeho hodina udeřila a tak muselo chtít nechtět ke hnoji k neckám, kde mělo být opáreno. Dostalo sekrou ránu do hlavy, skácelo se v omráčení a než se mohlo vzpamatovat, podřízl mu strýc na krku hlavní tepnu, u které vypustil krev do mísy a ta se slévala do hrnka, kde už jeden pomocník, bratr Miloš nebo Bohuš míchal krvelačnou krev, aby se nesrazila a mohly se s ní obarvit kroupy. Velmi jsem obdivoval strýce, že dokázal někdy napít se teplé prasečí krve z mísky, jak ji držel praseti u rány v podkrčí. Praseti vyteklo 5- 6 litrů krve, prase znehybnělo, bylo hozeno do necek, posypáno tlučenou kalafunou a tupou stranou nože opářená kůže oskrabána, takže prase bylo pěkně čistoučké a připravené k pověšení na krumpolec v síni, kde u stropu byl k tomu účelu již připevněn silný hák, na kterém prase pak viselo a bylo kucháno. Strejda jej rozřízl na břiše, střeva odnesl na štok do kuchyně, odřízl hlavu, kus předních nohou a dal ji vařit do hrnců na plotnu, připravuje tak ovar a maso do jaternic.

Střeva byla oddělena, v neckách pro paření prasete obrácena, jejich obsah vymeten na hnůj a střeva musely prodělat očištnou proceduru, která dala hodně práce. Někdo z bratří pral střeva drhnutím ve sněhu nebo ve vodě s ledkem, aby všechen nepříjemný zápach ze střev zmizel a mohly se do nich pak plnit jaternice a jelita. Do vyčištěného žaludku se pak plnilo drobně krájené maso, játra a ledvinky, které obarveny trochu krví vařily se jako presvuřt v hrnci po uvařených jaternicích.

Když bylo kolem 10té hodiny maso v hrncích uvařeno, nastalo servírování ovaru. To byla tak zvaná největší pochoutka ze zabíjačky. Strejček poděloval nás všechny okolo stolu kousky vařeného masa, dal kousek podkrčí, kousek rejpáčku, kousek ledvinky, kousek jazyka, zkrátka co komu nejlépe chutnalo. K masu se servíroval kyselý křen, chleba, pivo, na cukroví, které bylo také nachystáno, neměl ten den nikdo apetit. Co z vařeného masa zbylo po obědě, obral strejda na vále, oškrabal kosti a pomocí zvláštních nožů tzv. trojdílné kolibky, rozsekal na drobné kousky. K nim přidal trochu rozsekaných nadrobno jater, trochu namočené housky, koření jako pepř, sůl, zázvor, nové koření, majoránku, smíchal všechno dohromady a začal plnit nakrátko pokrájená a na jednom konci zašpejlovaná střeva. Špejlovat střeva muselo několik lidí, jak rychle je uměl plnit a to neměl žádný strojek, ale jen mačkáním v ruce nabíjel jaternice jednu za druhou, až jich bylo 80. Ty pak dal vařit na 10 minut do hrnka a přísně nařídil hlídat hodiny, aby jaternice nepopraskaly. Pak se vyndaly cezákem na prkénko, kde chladly a byly pak roznášeny jako vejslužka, pozornost, sousedům, přátelům a známým.

Po výrobě jaternic přišly na řadu kroupy. Ty se musely uvařit den před tím, nechat pěkně vystydnout, aby se nezapařily, nezmysly, pak je strýček dal na vál, obarvil je krví, osolil, okořenil, omastil sádlem ze škvarků a nechal péci na pekáčích na plotně až do hněda. Kroupy, jaternice, jelita, tj. kroupy vařené v tlustých střevách, polévka z jaternic a z masa, které byly 2 velké hrnce, se roznášely jako pozornost, resp. vejslužka ze zabíjačky. ti co dostali od nás vejslužku když sami doma zabíjeli, opláceli tuto pozornost vrácením výslužky, takže tato pochoutka byla u nás během zimy často. Kroupy, jaternice, vepřová pečeně s kyselým zelím je tradiční vesnické pohoštění, na které byli zváni přátelé naši, když nepřijeli, výslužka se jim dovezla.

Odpoledne, když maso ztuhlo, rozparceloval strejček prase odborně na díly. Nařezal šrůty v hodně k naložení a uzení, oddělil sádlo ze hřbetu a střev ke škvareni na čisté sádlo, které vydrželo dlouho do léta na mazání chleba, kosti byly uloženy zvlášť na vaření dobrých polévek, asi 20 šrůtů bylo naloženo do soli a do láku a po třech týdnech posláno k Jarkovským do udirny na vyuzení. To byla ta největší bašta z prasete. Uzené nožky byly pověšeny na komůrce na špejchaře na hřebíky do průvanu, aby maso neplesnivělo a dlouho vydrželo. Konsumace uzeného se pak dala buď pečením s kyselým zelím, nebo se dávalo na chleba místo másla nebo sádla.

Jedno prase k zásobení naší rodiny bylo ovšem málo a tak během zimních měsíců padly 2 i 3 prasata, aby byla zásoba uzeného špeku, sádla v hrncích na maštění a mazání chleba, protože vlastní výrobek byl lacinější než je pak chodit kupovat k řezníkovi. Také jsme chodili kupovat vepřové maso k řezníkovi, ale to bylo v létě. Nebo jsme kupovali hovězí či telecí maso, protože se hovězina doma nezabíjela.

Zbytky masa a kůží zpracovávala maminka na tzv. sulc, který okořeněný, s cibulí, a tlačenkou, byl zvláštní pochoutkou, jež také v cizině nedosahuje té kvality a chuti, jako to bylo doma. Udělat dobrý voňavý sulc je taktéž umění a je to trvanlivá věc, která v zimě vydrží dost dlouho a zachraňuje od zkázy maso, které by volně dostalo pachut'. Neboť i nasolené maso určené k uzení, když se po 3 týdnech peklo, už nebylo tak dobré jako čerstvé.

Z prasečího měchejře močového, který se sušil na bidle nad kamny si tatínek dělal pytlík na tabák do fajfky, nebo blan užívala maminka k potahování sklenic se zavařeninou.

Uzené maso u nás muselo být střeženo, mělo-li se zachovat na delší dobu. Proto bylo zamčené na komůrce na špejchaře a klíček měla maminka, která s ním hospodárně zacházela. Když šla na špejchar do komůrky, tak jsem už číhal, abych šel s ní a vymočil kousek líbového uzeného, které se nechalo jíst i bez chleba.

Kvalita uzeného masa od strejčka Jarkovského byla výtečná. Předcházelo mu nejen dobré naložení masa před tím do láku, ale také zvláštní prosolení, které dělal on před jeho pověšením do udírny a pak jej zprudka během jednoho dne vyudil, takže maso bylo jako upečené, čisté nesmrdělo sazemi, tak jako mnohým lidem, kteří jej udili v komíně a kam na maso létaly všechny saze z komína.

Také ostatní uzeniny od Jarkovských, ať to byly uzenky nebo salám, byly výborné kvality a dodnes na ně vzpomínáme jako na raritu, která nesnese srovnání s tím šmejdem, který dnes vyrábí socialistický průmysl v Březhradě.

Z deníků Stanislava Baše, kronikáře obce Mokré

Zajímavá statistika

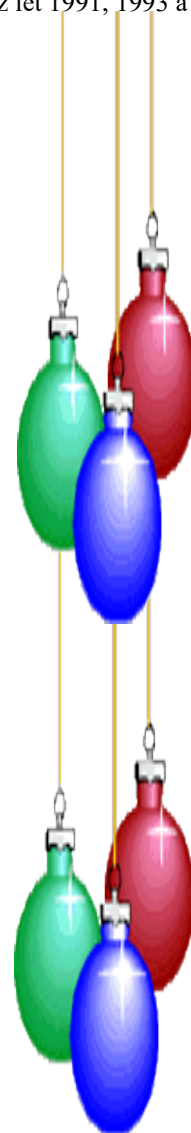
Regionální knihovnička naší knihovny získala velmi zajímavou knihu Obec v číslech v okrese Rychnov nad Kněžnou, kterou vydala Okresní statistická správa Rychnov nad Kněžnou v roce 1995. Kniha zachycuje statistická data z let 1991, 1993 a 1994. Jak na tom bylo Mokré, můžete posoudit sami.

k 31.12.2014

První písemná zmínka	1390	
Nadmořská výška	262	
Počet domů trvale obydlených	53	54
Počet bytů trvale obydlených	63	
Počet obyvatel k 31.12.1994	183	147 (dnes 144)
v tom muži	90	78
v tom ženy	93	69
Pošta	51773	51771
Počet telefonních stanic	24	10?
Vodovod	ano	ano
Čistička odpadních vod	ano	ano

Katastrální výměra v ha	589	589 (z roku 2003)
v tom zemědělská půda	479	479
z toho orná půda	432	432
lesní půda	61	61
vodní plocha	11	11
zastavěná plocha	9	9
ostatní plocha	29	29
louky, zahrady, ovocné sady		47

Narození k 31.12.1994	1	1
Zemřelí	3	0
Přistěhovalí	3	6
Vystěhovalí	2	1
Přírůstek, úbytek obyvatel	-1	6

Školská zařízení	1	0
Kulturní zařízení	0	1
Veřejná knihovna	0	1
Hřiště	1	1
Prodejna smíšeným zbožím	1	0
Hostinec	1	0

Hospodářská činnost podle činnosti	48
v zemědělství, lesnictví, rybolovu	34
v průmyslu	6
ve stavebnictví	1
v dopravě a spojích	1
v obchodě a pohostinství	5
ve veřejné správě	1

Hospodářská činnost podle právní formy	48
obchodní společnosti	1
podnikatelé - fyzické osoby	12
samostatně hospodařící rolníci	34
ostatní	1

Volební statistika do zastupitelstva 1994		2014
Účast v %	77,9	77,42
Počet členů zastupitelstva	7	7
z toho žen	2	3
Průměrný věk	45	50
Jméno starosty	Stanislav Andrýs	Blanka Kučerová
Telefon OÚ	0443/92294	494661294

Noví „ajt’áci?“

Stoleté výročí

Lipová alej Mistra Jana Husa

Na paměť pětistého výročí smrti Mistra Jana Husa byla v roce 1915 vysazena alej lip srdčitých ke hřbitovu v Mokré, založeném v roce 1853. Je to poslední cesta, kterou odcházejí generace mokrských lidí na místo jejich trvalého odpočinku. V roce 1916 bylo hejtmanstvím Nové Město nad Metují nařízeno obcím, aby význačnější části obce (parky, stromořadí) byly pojmenovány jménem některého z vojevůdců nebo členů vysokého postavení zastávajícího. V Mokré byla pojmenována alejí Arciknížete Bedřicha. Po převratu v roce 1918 však bylo pojmenování aleje mistra Jana Husa obnoveno.

V 70. letech 20. století byla lipová alej ke hřbitovu již tak mohutná a krásná, že působila velkolepým pietním dojmem.

Dne 10. 1. 2008 zastupitelstvo Obce Mokré na svém veřejném zasedání rozhodlo, zapsat alej ke hřbitovu jako významný krajinný prvek podle zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Název aleje byl obnoven schválením zastupitelstva obce dne 25.2.2008 a nese název **"Lipová alej Mistra Jana Husa"**. Rozhodnutí vystavil Městský úřad Opocno, odbor životního prostředí dne 18.3.2008 pod číslem jednacím 490/2008.

Stanoviště stromů je situováno do centrálního stromořadí přístupové cesty k místnímu hřbitovu v počtu 39 ks, v druhovém zastoupení Tilia x europea – lípa evropská, Tilia cordata - lípa srdčitá.

V roce 2016 se alej dočká vlastní informační cedule.

V současné době probíhá stále sběr receptů do Mokerského receptáře. Už jich je opravdu docela hodně. Pokud má někdo doma dobrý recept na cokoli – polévku, hlavní jídlo, sladká jídla, desert, zavářený, prostě cokoli, přineste jej do knihovny paní Dagmar Honsnejmanové. Mohou to být úplně jednoduchá, obyčejná jídla, která doma vaříte a všichni je milují. Receptář není klasickou kuchařkou, ale chce ukázat, co v Mokřem lidé rádi jedli.

Recepty můžete také poslat na adresu: knihovna.u.mokrinky@seznam.cz.

Všechny recepty jsou přepsány do jednotného tvaru. Po ukončení sběru je všichni obdrží ke kontrole. Potom teprve budeme pracovat na samotné knize. Ale to bude ještě hodně a hodně práce ☺

Perlička jedné kuchařské knihy

Zcela nedávno jsme měli v knihovně výstavu starých i nových kuchařek. Vlastně malá výstavka ještě pokračuje. Paní Anna Šimkovičová je proslulá vařením a zapůjčila nám také některé ze svých kuchařek. Za zhlédnutí rozhodně stála 3,5kg těžká kuchařka „1000 klasických receptů z celého světa“, ale také „Velká babiččina kuchařka“ nebo „500 nejlepších receptů lidové medicíny“ (Bylinkový receptář od nejstarších časů po současnost).

U vaření ještě chvíli zůstaneme a vrátíme se k první výstavě kuchařek v knihovně. Pozornost si zasloužila kuchařka M. Trachtové „Kuchařská kniha pro československé hospodyně“, kterou zapůjčila paní Nataša Čiháková. Malinko do ní nahlédneme ☺

Předmluva k III., IV., V., VI., a VII. Vydání

Příznivé přijetí „Kuchařské knihy“, jejíž prvé vydání bylo rozebráno skoro v roce, přimělo pořadatelské k druhému vydání. Tomuto druhému vydání věnována byla veškerá péče a přihlíženo hlavně k tomu, aby vyvarováno bylo mnohým nemilým chybám a tiskovým omylům, jež kvapem vloudily se do prvního vydání. Třetí, čtvrté, páté, šesté i sedmé vydání „Kuchařské knihy pro hospodyně venkovské“ bylo rychle rozebráno a jeví se o knihu stále rostoucí zájem, proto přistupujeme k vydání osmému.

Slovo autorky

Byvši vyzvána redakcí „Matice rolnické“, uvolila jsem se napsat tuto „Kuchařskou knihu“, při čemž brala jsem hlavně zřetel k těm potravinám, které skýtá hospodářství venkovské. Není tedy tato knížka snůškou předpisů drahých a umělých krmí, poněvadž snaha moje vedla mne k popisu jednoduchých, laciných a při tom výživných pokrmů. K tomu pak dovolila jsem si připojit krátká poučení o některých potravinách, pokud týče se jejich výživnosti, nakupování a uschování. Při spisování této knížky řídila jsem se jednak vlastními zkušenostmi, jichž základem bylo mi poučování mé drahé matky, která záhy zasvěcovala mne v taje kuchařského umění, jednak cizími zkušenostmi nabytými hlavně v kuchyni naší hospodyňské školy. Jelikož knížka tato věnována jest zejména mladým nastávajícím hospodyním, začátečnicím, nebudiž mi vykládáno ve zlé, když zdržím se při některých částech déle a některé výkony popíši podrobněji.

Účel výživy

Jednou z mnohých povinností hospodyně jest starost o pokrm pro celou rodinu, jest to úkol důležitý a závisí na něm zdraví, spokojenost a zdar celé rodiny. Jest proto potřebno, aby dívky již záhy zaměstnávány byly v kuchyni, by se s přípravou pokrmů obeznámily, by osvojily si nutný přehled o vedení kuchyně, by naučily se každé maličkosti využívat, každé změny a odchylky si všímaly. Pak jistě bude se jim práce dařit, čímž povzbuzeny, zamilují si tento obor a nebudou považovati kuchyni za mučírnu, z níž by raději přehly. Práce s vařením spojené nebudou úmorným, nezajímavým dřením, ale ženy, pochopivše důležitost řízení: „Správná kuchyně – nejlepší lékárna světa“, uznají, že člověk nežije proto, aby jedl a pil, ale jí a pije proto, aby žil, t. j. aby své síly tělesné stále svěží zachovával.

Myšlenka, že každá žena může způsobem tímto mnoho ku zdraví a spokojenosti svých milých a drahých učiniti, povzbudí ji ku přemýšlení o tom, jak by pokrmy nejlépe upravila. Je tudíž nutno, aby pokrmy byly chutné, zdraví a povolání osob, pro něž se připravují, přiměřené a při tom, aby také nepřesahovalo vydání za ně hospodyňčiných příjmů, neboť dobře vaření neznamená jediné chutné, ale i zdraví a peněžitým poměrům přiměřené.

Kuchyně

Za kuchyni zvolme si místnost pro naše poměry dosti prostrannou, světlou a suchou. V mnohých domácnostech se často chybí tím, že za kuchyni zvolí se místnost nejhorší, často nejtmavší a k jinému se nehodící. A přece kuchyně jest důležitou dílnou, v níž připravuje se pokrm pro celou rodinu. Má v ní tedy býti dosti místa, světla a má býti vždy vzorně čistá.

Plotnu, čili sporák, na kterém vaříme pokrmy, jest nejlépe postavit tak, abychom ze tří stran, nejméně pak ze dvou, měly k nim volný přístup. Nejvýhodnější jest kachlíková plotna i kamna, železná se sice dříve ohřívají, ale zase velmi rychle chladnou, takže nemůžeme v nich zachovat teplé pokrmy po delší dobu. Mimo to železná kamna i plotna při vaření velikým teplem sálají, což jest zejména v letní době pro hospodyně nejen nepříjemné, ale i velmi nezdavé.

V každé kuchyni má býti postaráno o výměnu čistého vzduchu za vzduch parou a různými výpary přesycený, t. j. ventilací. Toho nejlépe se docílí, dá-li se nad plotnou blíže stropu udělati otvor do komína, který opatří se hustou sítí a přístrojem k otvírání a zavírání.

Kuchyňský nábytek, totiž skříně k uschování nádobí, židle, stoly atd., dělají se obyčejně z měkkého dřeva. Pouze deska stolu kuchyňského hotoví se ze dřeva tvrdého. Mnohé hospodyňky dávají nábytek ten natřít barvou, což však nemohu schváliti, poněvadž barva se časem odře a nábytek velmi nepěkně pak vypadá. Lépe jest nábytek napustit fermeží, a když oschla, kopálovým lakem. Nátěr tento zabraňuje při mytí vnikání vlhkosti do dřeva, čímž nábytek dlouho vytrvá a dá se velmi lehce čistiti teplou vodou a měkkým kartáčem.

Nezbytnou součástí výpravy každé kuchyně jsou dobré hodiny, neboť i zde platí anglické přísloví: „Čas jsou peníze“. Na zdárném pak rozdělení a využití času závisí zdar celé domácnosti a hospodyně má vždy jíti o to, aby oběd byl včas hotov, aby rodina i čeled' od jiné práce nebyla zdržována.

Nádobí kuchyňské, v němž pokrmy e připravují, jest nejlepší ze železného plechu, na povrchu i uvnitř polévané glazurou (emailované). Takové nádobí dá se lehce čistiti a při opatrném zacházení dlouho vydrží. Máme-li v kuchyni nádobí měděné, musí býti uvnitř vycínované, a jestli se cín setře, dejme ihned znovu pocínovati, poněvadž měď i se slabými kyselinami, proto také s každou mastnotou se slučuje a tyto sloučeniny jsou kruté jedy.

Podobně jest třeba býti opatrným při obyčejném plechovém nádobí. Plech ten má v sobě vždy přísadu laciného olova, a proto nesmíme v něm vařiti nic kyselého, jelikož vařením vznikají jedovaté sloučeniny olovnaté. Dřevěné nádobí kuchyňské má se udržovat v bedlivé čistotě a každý týden nejméně jednou řádně horkou vodou, se sodou a mýdlem smíšenou, vydrhnouti, aby zůstalo pěkné, bílé. Plechové nádobí kuchyňské nejlépe čistí se teplou vodou, v níž je rozpuštěna soda, přesličkou. Dále má míti každá hospodyňka v kuchyni umyvadlo s čistou vodou, ručník i mýdlo, aby častěji mohla si ruce umýti. Jak již zprvu jsem podotkla, má v kuchyni panovati vždy vzorná čistota a pořádek. Veškeré nádobí a náčiní má býti vkusně rozvěšeno a uspořádáno. Vše měj vykázané určité místo. Nikde nebud' pohozeno špinavé nádobí, toto se má po upotřebení uložit na určité místo, aby se po skončeném vaření umylo a uložilo.

Než počneme vařiti, sneseme si veškeré, ku vaření potřebné potraviny, abychom později nemusely zbytečně odcházeti od plotny. Postarejme se o potřebnou zásobu čisté vody a paliva. Na příruční stolek, neb na lavičku vedle plotny připravme si misku nebo nějaké rendlík, na který si položíme cedník, vařečku, lžíci, nůž, vidličku a sběračku, vedle toho připravím si také aspoň dvě malé, suché utěrky na brání horkých nádob, ušité z několikanásobné složené látky.

A nyní se můžeme pustit do vaření!

Květinová soutěž

....aneb téměř zapomenutá FLOXA – Vyhodnocení!

Hlasování bylo ukončeno, ceny předány. Jak to dopadlo? Soutěžilo celkem 7 keříčků flox, 31 dekorací, které doma zaručeně nikdo nemá a 18 květinových zákoutí. Nádherná galerie květín a dekorací. Hlasování probíhalo v knihovně a také na stránkách soutěže www.obecmokre.cz/kvetiny2013.

1. kategorie – Nejkrásnější květinové zahrádky a koutky, za domem i před domem

1. místo – č. 1 – Dubovi čp. 63
2. místo – č. 5 – Hliníkovi čp.
3. místo – č. 15 – paní Marie Vaňková čp. 4

Diplom za 4. místo si odnesli

- č. 6 – Honsnejmanovi – Mrázkovi čp. 41
- č. 7 – Honsnejmanovi V Lípách čp. 30
- č. 8 – Hrubá Věra čp. 9
- č. 9 – Hrubí V Lípách čp. 76
- č. 10 – Knížkovi čp. 13
- č. 16 – Lelkovi V Lípách čp. 75
- č. 18 – Obecní úřad Mokré čp. 12

2. kategorie – Nejkrásnější floxa

1. místo – č. 3 – Honsnejmanovi v Lípách čp. 30
2. místo – č. 4 – Krejčovi čp. 28
3. místo – č. 7 – paní Marie Vaňková čp. 4

3. kategorie – To, co nikdo jiný na zahrádce nemá

1. místo – č. 26 – Lelkovi V Lípách čp. 75 – Dýně
2. místo – č. 1 – Honsnejmanovi V Lípách čp. 30 – Skleněné zátiší
3. místo – č. 5 – Dubovi čp. 63 – Ježci u jezírka
3. místo – č. 13 – Jana Richterová čp. 64 – Rozkvetlý pařez

Cena veřejnosti – rodina Krejčových čp. 28 zvítězila s fotografií č. 28 Slunečnice s 23 hlasy

Celkem hlasovalo: 43 osob

Počet hlasů: 215

Ceny do soutěže věnovala obec Mokré a obec Přepychy.

Odborným okem tentokrát vybírala floristka Věra Šolcová z Pohoří, která pracuje v novém květinovém a dárkovém obchodě v Českém Meziříčí. Květiny vyhodnotila podle fotografií na internetových stránkách soutěže.

Knihovna 2015

Marmeládová královna v Mokré

Dne 16.10.2015, v pátek v podvečer, jsme v Mokré přivítali paní Blanku Milfaitovou. Byl to druhý pokus, ale rozhodně stál za to!

Venku bylo vcelku nevlídno, ale v klubu bylo teplíčko a povídání paní Blanky a jejího manžela nás naladilo na vlnu dobré nálady. Ale beseda nebyla jen o vyprávění životního příběhu o jedné holce z lesa, která šla za svým snem. Přítomní se aktivně zapojili do besedy a chvílemi se klub proměnil v živý diskusní kroužek.

Povídání bylo úžasné, beseda se protáhla asi víc než by si kdo z přítomných na začátku jen pomyslel. Na samém konci se paní Blanka všem ochotně podepsala zakoupené knížky a také do naší Pamětní knihy.

Nakonec jsme se všichni vyfotili na společnou fotografii, která je pro nás velkou ctí, a která by se mohla objevit ve druhé cestopisné knížce. Na tuto knihu se budeme těšit příští rok.

Nedá se přesně popsat vyprávění o cestě za snem, o vaření těch nejlepších marmelád na světě, o životě na Šumavě, o rodině.....o cestování po celém světě, o milých lidech i naopak. To se prostě musí slyšet. Druhou možností je si přečíst knihu Příběh opravdové vášně a zalistovat na webových stránkách příběhy a zážitky paní Blanky a její rodiny.

Beseda s paní Blankou a jejím manželem byla určitě jednou z nejkrásnějších besed u nás v Mokré. Třeba budeme mít možnost a zase se tu potkáme.....o tom svědčí i její slova, která si můžete přečíst na jejím webu <http://www.nase-dobroty.cz> a také tady:

Mokrý. „Díra“, která není ospalá, a která mě dostala ☺

Letím tři stovky kilometrů na besedu do vesničky, která je... prostě malá, ale krásně se jmenuje :-). Někdy dělám věci, co by jiné autory ani nenapadly :-)) a pak koukám na výsledek. Jasně, nechám si za to pěkně zaplatit (vsuvka pro podlého mluvku Josefa aka zítka), přeci, ale i tak :-)) V rámci podzimní Roadshow s Příběhem opravdové vášně jedu ze Šumavy, daleko za Hradec Králové, cedí, průjezd Prahou po okruhu je něco opravdu příšerného, dálnice zasekaná k vzteku, a Hradec jakbysmet. Dojedu se zpožděním... 9 minut. Knihovna zamčená, mříž přes dveře. Bože, oni nevydrželi ani 9 minut? Nebo snad nikdo, vůbec nikdo nepřišel? Nedivila bych se, vůkol tma, kdesi štěká pes protiva a vlezle prší. Nikde ani noha. Mokrý, v polích u zámku Opočno.

Volám paní knihovnici a nic. Pak opět. Nic. A zase nic. To je tedy, no, ehm, prostě... takhle mě vypěct ☺

Najednou, před autem o kus dál mezi loužemi na cestě, poskakují paní a divoce gestikuluje. Všude pusto, tma stále temnější. Jen my. Říkám si, třeba potřebuje pomoci, třeba se něco stalo! Dojedeme k ní a ejhle, úsměv od ucha k uchu, prý na mě čekají a je to v „sále“. A lidé jsou tam. Spadl mi kámen ze srdce. Vcházím, vidím německého pana novináře, který u nás především v rámci pochopení mého světa vařil marmeládu, čistil jablka a vázal etikety (a pořád si něco zapisoval), vidím na třicet hostů (snad víc, než obyvatel obce součtem, nejspíše čilá výpomoc přespólních), a na stole rautík! Domácí sýry, úžasné buchty, vanilkové rohlíčky opravdu epesní a... co vám budu povídat. Bylo tam jako doma! Všichni se usmívali ☺

Tři hodiny jsem zůstala, protože:

Dáša z knihovny U Mokřinky to zorganizovala na jedničku, děda Pavel Vávrů říkal, že jsem virtuos a vůbec měl dobrý připomínky; Mirka, ta, co moc neslyší, vydržela do konce, ačkoli původně kamsi spěchala; a malé krásné zrzky Eliška s Majdalénkou... dostaly naší čokoládovou s višněmi :-). Prostě parádní lidi. Náramná atmosféra, nechtělo se mi odcházet, a do auta na cestu jsem dostala sýry, sladkosti, obložené housky... dárky a pak ještě dárky pro E-lišku, prostě ti lidé mě dostali!

Děkuju ještě jednou všem za účast, atmosféru plnou pohody, smíchu a pochopení, děkuju za vykoupení knížek i za kytku jménem rýmovník od paní, co musela ještě večer k prasatům, děkuju především za podporu! Bylo mi u vás dobře! Bohužel, na fotku jsem si vzpomněla pozdě, když už mnozí byli na cestě domů..., ale i tak: Mokrý je plný dobrých lidí!

Marmeládová královna v Mokré

Na Rychnovsku se jako první dozvěděli, kdy se bude konzumovat obří marmeláda zapsaná v Guinnessově knize rekordů

Kdo je Blanka Milfaitová?

Paní Blanka Milfaitová je trojnásobnou mistryní světa ve vaření marmelád z roku 2013, 2014 a 2015. Paní Blanka je ale také žena s velkým odhodláním, neuvěřitelnou pracovitostí a vůlí překonat nemalé překážky na cestě za svým snem. Je také manželkou a maminkou malé Elišky a za pár měsíců bude i maminkou dvojnásobnou.

V roce 2010 otevřela na šumavském Srní Slunečnou kavárnu s cukrárnou, a v roce 2012 založila malou rodinnou manufakturu, spíše minimanufakturu, kde vyrábí dobroty podle receptur původních českých, ale i nových receptur z dánských plání, francouzských, italských či švýcarských horských farem, anglických samot... či Eolských ostrovů, s ručně psanými etiketkami vázanými lýkem, a do exkluzivních sklenic s těsnící gumičkou a skleněným víčkem, sklenic

navozujících atmosféru starých dobrých časů.

V manufaktuře a kavárně nechybí moderní výrobní zařízení, splňují přísné normy certifikované výroby. Zpracovávají zde ovoce převážně z Novohradských hor, jedné z nejčistších lokalit nejen této země. Pro nejlepší exotické ovoce pak pravidelně zajíždí až na jihoitalské trhy. Zpracovává se zde šumavský med a pak také všelijaké bylinky ze zahrádky na Pohorí; do některých marmošek přidávají ty nejlepší koňaky, bourbony, portské, také grappu či vyhlášenou moravskou slivovičku..

Od listopadu 2013 po 365 dnů (v 38 zemích Evropy a Afriky) vařili exkluzivní marmelády přímo na místech, kde to nejlepší ovoce dozrává - European Marmalade Expedition!

Blanka Milfaitová dne 29. října 2014, obdržela Cenu hejtmána Jihočeského kraje za mimořádné činy - Zlatou šupinu - cenu za netradiční propagaci a dobré jméno jihočeského regionu. Koncem roku 2014 titul Osobnost Českého Goodwillu, která se nejvýraznějším způsobem zasadila o celkové šíření dobré vůle ve svém okolí, je skutečným lídrem ve svém oboru a silným pozitivním vzorem pro ostatní. Souběžně mezi několika sty

konkurenty vyhrála krajské kolo respektované soutěže Živnostník roku 2014.

Z celorepublikového finále Živnostník roku v Praze na Žofíně si odvezla stříbro za druhé místo. Rok 2014 uzavřela nominací a umístěním v prestižním klubu Češi roku. V roce 2015 se stala vítězkou jihočeského titulu Žena regionu.

Manufaktura Blanky Milfaitové je od srpna 2013, jako jediný český prvovýrobce potravin, držitelem dvou zlatých hvězd z prestižní mezinárodní soutěže GREAT TASTE AWARDS (GB).

A v Senátu ČR převzala odbornou certifikaci Česká chuťovka... i Dětská chuťovka pro super marmošky!

Dne 22. listopadu 2014 uvařila spolu se sedmdesátkou pomocníků NEJVĚTŠÍ MARMELÁDU NA SVĚTĚ, která váží 108 kg.

Blanka Milfaitová se se svojí knihou Příběh opravdové vášně stala laureátem Výroční ceny nakladatelství Mladá fronta: NEJPRODÁVANĚJŠÍ KNIHA ROKU 2014! Na podzim tohoto roku podepsala smlouvu s nakladatelstvím MF na druhou knihu, druhý Příběh!

A právě proto v prosinci 2015 odjíždí na další expedici, tentokrát "ostrovní" a na devět měsíců EUROPEAN ISLANDS EXPEDITION / BLANKA MILFAIT RALLYE 2016. Cestou bude vařit marmelády, psát nové příběhy a dobrodružné zážitky nejen pro potěšení své, ale především nás, posluchačů.

Víc se dozvíte na <http://www.nase-dobroty.cz>

Vyhodnocení fotografické soutěže na téma „Slunce ve všech podobách“

Letní fotografická soutěž je u konce. Je dohlasováno a vítězové odměněni. Slavnostní vyhodnocení soutěže se konalo dne 30.10.2015 v Mokřém. Ceny osobně předávali vedoucí Hvězdárny barona Artura Krause DDM ALFA v Pardubicích Petr Komárek spolu s astrofotografem Petrem Horálkem (na foto s Ivou Francovou).

Účastníci soutěže mohli zaslat dvě fotografie, které byly vystaveny na webových stránkách knihovny a také v tištěné podobě přímo v knihovně, kde také probíhalo hlasování. Soutěžních fotografií se sešlo 57 a rozhodování tedy nebylo vůbec jednoduché. Hlasující mohli vybrat až pět fotografií, které je zaujaly. Stačilo vyplnit hlasovací lístek a poslat e-mailem nebo jej vhodit do hlasovací schránky v knihovně. Osobně hlasovalo 37 osob a e-mailem jich došlo 106. Celkem tedy hlasovalo 142 osob, které předaly 631 hlasů. Soutěž se setkala opět s velkým zájmem, což předčilo všechna očekávání při faktu, že tak malá obec jako naše Mokré čítá pouhých 145 obyvatel! Bylo nám tedy velkou ctí pořádat celonárodní (vlastně mezinárodní) soutěž!

Soutěžící měli zaslat spolu s fotografiemi také údaj o svém bydlišti. Snímky se Sluncem ve všech podobách k nám přišly až z Ústí nad Labem, Chomutova, Ostravy, Vlašimi, Přerova a dokonce ze Slovenska z Plevníku-Drienové. Nechyběly samozřejmě fotografie „Mokeráků“ a mokerských slunečních východů a západů. Slunce se objevovalo na fotografiích z dovolené od moře, z výletů po horách nebo jen když vykouklo za domy bydliště samotného fotografa. V každém případě všechny fotografie vzbuzovaly údiv a člověka hned naladily na dobrou náladu, tak jaksi sluníčkově. Určitě se většina z nás pohledem na hřejivé slunce alespoň v mysli vrátila do zcela již nenávratně minulých letních dní. A protože se do soutěže zapojili i samotní astrofotografové, údiv v nás vyvolaly i pohledy na nesmírně zajímavé jevy jako zatmění Slunce nebo tzv. protuberance.

Partneři: Hvězdárna barona Artura Krause DDM ALFA Pardubice, Petr Horálek – astrofotograf a cestovatel, Česká astronomická společnost, obec Přepychy a město Opocno, časopis Moje země a obec Mokré

Vyhodnocení

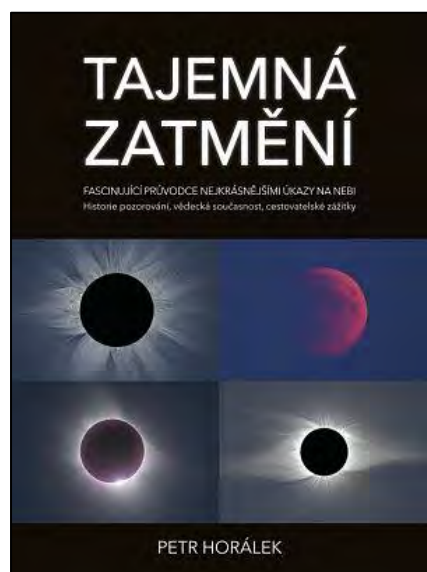
Cena Hvězdárny barona Artura Krause – poukázky na hvězdárnu

1. č. 47 - Slunce v pavučině - Orlické Záhoří – Barbora Roštlapilová
2. č. 1 – Úplné zatmění Slunce – Pavel Vála
3. č. 7 – Dobrou noc rytíři aneb západ Slunce nad Blaníkem – Ing. Pavel Jakubův

Cena knihovny U Mokřinky – diplom a kniha

Č. 39 - První ranní sluneční pohled na Lysé hoře – Andrea Kotrlová

Č. 50 - České moře Lipno – Milan Hroch

Hlasování veřejnosti

1. č. 47 - Slunce v pavučině - Orlické Záhoří – Barbora Roštlapilová – 41 hlasů - astronomický dalekohled Firstscope a kniha Tajemná zatmění Petra Horálka
2. č. 21 – Slunce ať svítí, kde jsme my! Mokré (na foto) – Adam Franc – 34 hlasů – poukaz na hvězdárnu v Úpici
2. č. 22 – Ještědské sluníčko – Jiří Franc – 34 hlasů – předplatné časopisu Astropis

Soutěžící na 3. až 8. místě obdrželi diplom a knižní publikace

3. č. 14 – Východ slunce Mokré spráše – Roman Honsnejman – 33 hlasů
4. č. 8 – Slunce v aleji Kladruby nad Labem – Vendula Šoltová – 29 hlasů
5. č. 24 – Pekelný západ slunce Mokré – Renata Krejčová – 25 hlasů
6. č. 6 – Východ Slunce Carevo Bulharsko – Martina Zůzová – 24 hlasů
7. č. 5 – Západ Slunce Erbenova vyhlídka Ústí nad Labem – Martina Zůzová – 23 hlasů
8. č. 41 – Západ Slunce Libouchec - Rošlapil Wattik – 22 hlasů

Vítězové obdrželi opravdu pěkné ceny: astronomický dalekohled Firstscope, exkurze na hvězdárny Pardubice a Úpice, předplatné astronomického časopisu Astropis, knihu Petra Horálka Tajemná zatmění, fotografickou knihu Vzpomínky na Opočno

a další fotografické a cestovatelské knižní publikace.

Po vyhodnocení se konala přednáška Petra Horálka, cestovatele, astrofotografa a popularizátora astronomie, s názvem

Od citrónů na Zélandu pod Evropskou jižní observatoř.

Petr Horálek poutavě vyprávěl o velkých snech, které sice znamenají dlouhou a trnitou cestu, ale na jejichž konci člověka čeká dobrodružství a vytoužená odměna neskutečných zážitků, nových poznání i nových přátelství. Jeho velkým snem bylo navštívit Cookovy ostrovy, které patří k nejkrásnějším na světě a které jsou pro mnohé tím pomyslným „rájem na zemi“. Aby se svému snu přiblížil, vydal se sbírat ovoce na Nový Zéland a na cestu si našetřit. Po únavných dnech trhání kiwi či trnitých citrusů na zdejších farmách, se mohl v klidných chvílích kochat jižním hvězdnatým nebem a prostřednictvím astrofotografií

jej ukázal celému světu. Jeho bezhlavá vášeň a touha ho nakonec zavedly ještě dál než jen na vysněné Cookovy ostrovy, jižního hvězdnatého ráje. Díky své vášni k fotografii a především obří míře štěstí se posléze přes Kanárské ostrovy a jižní Afriku dostal až do „Mekky“ současné astronomie. Tedy na observatoře La Silla a Paranal v Chile. Svoji nezvyklou pouť přiblížil dech beroucími nočními fotografiemi.

Počasí sice nepřálo, abychom po přednášce mohli pozorovat hvězdné nebe nad Mokrým, což určitě byla škoda, vyprávění Petra Horálka nám však tuto nepřízeň nebe zcela vynahradilo. Soutěžící i návštěvníci se rozcházelí v pozdních hodinách a jejich nadšení a chvála byly tou poslední tečkou za nádherným hvězdným večerem.

Ještě jedno přání z tohoto večera vzešlo: Setkat se v Mokrém za rok na další přednášce o hvězdách, zatmění, Slunci nebo třeba Měsíci. A tak nebylo dlouho o čem přemýšlet a nové téma 3. ročníku fotografické soutěže bylo na světě. Ale na jeho vyhlášení si ještě si ještě chvíli počkáme ☺

Na závěr patří poděkování všem partnerům za věnování krásných cen a České astronomické společnosti a Hvězdárně barona Artura Krause DDM ALFA Pardubice za podporu a prezentaci soutěže.

Petr Horálek

Narodil se roku 1986 v Pardubicích a snad to byl osud, když tehdy na obloze prolétala nejznámější kometa na světě 1P/Halley.

Již na základní škole si zamiloval svět vědy, techniky a přírodu. První dětská dobrodružství prožil na Sečské přehradě, která se pro něj stala tím nejkrásnějším místem na světě. Čím víc času trávil v přírodě, tím více si zamiloval noční oblohu. Stal se astronomem a jejím vášnivým pozorovatelem. V roce 2006 absolvoval Technické lyceum v Pardubicích a v roce 2011 absolvoval bakalářské studium Aplikované fyziky a astrofyziky na Masarykově univerzitě v Brně. Věnuje se pozorování snad nejkrásnějších úkazů na světě – slunečního a měsíčního zatmění. Za těmi nejzajímavějšími putuje po celém světě. V roce 2014 mu o těchto úkazech vyšla obsáhlá publikace Tajemná zatmění.

Pracoval jako dobrovolník na Hvězdárně barona Artura Krause v Pardubicích, redaktor čtvrtletníku Baronesa, tiskový tajemník Astronomické společnosti Pardubice, demonstrátor na Hvězdárně a planetáriu Brno, dále pracoval jako pozorovatel bolidů v oddělení na Astronomickém ústavu AVČR v Ondřejově a jako astronom a popularizátor astronomie na Hvězdárně v Úpici.

V současné době je redaktorem serveru České astronomické společnosti, popularizátorem astronomie na volné noze a učitelem astrofotografie. Je autorem několika audiovizuálních pořadů pro veřejnost, autor dvou fotografických výstav a věnuje se přednáškové i spisovatelské činnosti.

K jeho nejvýznamnějším zahraničním projektům patří tyto expedice:

VI. expedice TRITOS, Sesriem (Namibie) 2015

- Fotografická expedice za pozorování jižní oblohy, částečného zatmění Slunce 13. září 2015 v Botswaně a úplného zatmění Měsíce 28. září 2015 v Namibii.

Expedice Perseidy, 2015, Kolonické sedlo (Slovensko)

- Expedice za pozorování maxima meteorického roje Perseidy 13. srpna 2015 v oblasti tmavé oblohy na hranicích Slovenska s Ukrajinou s cílem vytvoření jedinečné fotografie.

X. expedice SAROS na Faerské ostrovy 2015

- Pozorování úplného zatmění Slunce 20. března 2015 a s tím i ojedinělé a mimořádně silné polární záře 17. března 2015.

Expedice za chilskou oblohou 2015

- Fotografická expedice ve dnech 15. - 29. ledna 2015 za tmavým nebem nad vysokohorskými observatořemi v Chile - La Silla a Paranal.

Expedice Geminidy a tmavá jižní obloha, 2014, jižní Afrika (JAR, Botswana, Zambie, Zimbabwe a Namibie)

- Expedice za pozorování maxima meteorického roje Geminidy 14. prosince 2014 z jihoafrické přírody s příležitostí fotografování nejen úkazu ale i krás jižní prosincové oblohy, především v rozpálené Botswaně a v Namibii.

Expedice za tmavou kanárskou oblohou 2014

- Expedice od 19. do 26. října 2014, pozorování tmavé oblohy, Mléčné dráhy, airglow, zodiakálního světla, návštěva sopečného národního parku Teide na Tenerife, observatoře na Tenerife.

Expedice za krásami Oceánie - Nového Zélandu a exotických Cookových ostrovů

- Expedice od 8. dubna do 15. října 2014, pozorování tmavé oblohy, Mléčné dráhy, airglow, zodiakálního světla, dvou měsíčních zatmění, zelených záblesků, přírodních krás Nového Zélandu a jižního Tichomoří včetně 3 Cookových ostrovů

IX. expedice SAROS do Ugandy

- Pozorování velmi krátkého úplného zatmění Slunce 3. listopadu 2013

Expedice za tmavou kanárskou oblohou 2013

- Expedice od 27. září do 7. října 2013, pozorování tmavé oblohy, Mléčné dráhy, airglow, zodiakálního světla, návštěva sopečného národního parku Teide na Tenerife, observatoře na La Palma...

Expedice Perseidy, 2013, Ivan Dolac, Hvar (Chorvatsko)

- Pozorování maxima meteorického roje Perseidy 13. srpna 2013

VIII. expedice SAROS do Austrálie

- Pozorování úplného zatmění Slunce 14. (13.) listopadu 2012

V. expedice TRITOS, Ko Lan (Thajsko)

- Pozorování úplného zatmění Měsíce 10. prosince 2010

IV. expedice TRITOS, Strání (Česká republika)

- Pozorování úplného zatmění Měsíce 15. června 2011

Expedice Kvadrantidy, 2011, Seč (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Kvadrantidy 4. ledna 2011

VII. expedice SAROS do Tichomoří

- Pozorování úplného zatmění Slunce 11. července 2010

VI. expedice SAROS do Číny

- Pozorování úplného zatmění Slunce 22. července 2009

III. expedice TRITOS, Železná Ruda (Česká republika)

- Pozorování částečného zatmění Měsíce 16. srpna 2008

V. expedice SAROS do Ruska

- Pozorování úplného zatmění Slunce 1. srpna 2008

II. expedice TRITOS, Sklabiňa (Slovensko)

- Pozorování úplného zatmění Měsíce 21. února 2008

Expedice Kvadrantidy, 2008, Seč (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Kvadrantidy 4. ledna 2008

Expedice za kometou 17P Holmes do Německa

- Pozorování komety 17P Holmes krátce po jejím silném outburstu 24. října 2007

Expedice Geminidy, 2006, Zubří (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Geminidy 13. prosince 2006

Expedice Leonidy, 2006, Medvědin (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Leonidy 19. listopadu 2006

IV. expedice SAROS do Turecka, 2006

- Pozorování úplného zatmění Slunce 29. března 2006

Expedice Španělsko, 2005

- Pozorování prstencového zatmění Slunce 3. října 2005

I. expedice TRITOS, 2003, Říčky (Česká republika)

- Pozorování úplného zatmění Měsíce 9. listopadu 2003

Expedice Geminidy, 2002, Liščí hora (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Geminidy 14. prosince 2002

Expedice Leonidy, 2002, Šerlich (Česká republika)

- Pozorování maxima meteorického roje Leonidy 19. listopadu 2002

Expedice za kometou 153P Ikeya-Zhang na Šerlich

- Pozorování komety 153P Ikeya-Zhang prolétající okolo galaxie M31 v Andromedě

III. expedice SAROS do Maďarska, 1999

- Pozorování úplného zatmění Slunce 11. srpna 1999

Více o Petru Horálkovi na jeho stránkách <http://www.astronom.cz/horalek>

Čertovské zvonění

Tradiční čertovské zvonění se v Mokřém konalo v páteční podvečer 4.12.2015. Počasí bylo příznivé a čerti se jen rojili. Mikuláš přijel se svojí andělskou družinou, s kterou se zastavil v každé rodině, kde na ně už čekaly nedočkavé děti. V Mokřém mnoho dětí nemáme, ale i tak to vypadalo, že až na nějaké drobnosti jsou všechny hodné. To Mikuláše moc potěšilo a tak s andílky a radostí rozdával dárečky.

A kdo navštívil děti?

Mikuláš - Jiří Franc

Andělé - Adriana Krejčová, Andrea Tomková, Monika Hrubá

Čerti - Maruška Horáková, Adam Franc, Šimon Franc, Jakub Jánoš a jeho kamarád Michal

Všem moc děkujeme.

Dárky pro děti věnovala obec Mokřé a Česká spořitelna a. s.

Vánoční besídka

Tradiční vánoční besídka jako vždy zakončila rok akcí pro děti a rodiče. Určitě se zařadila k dalším povedeným akcím tohoto roku. Děti, maminek, tatínků a babiček se sešlo mnoho, klub byl zcela zaplněný. Velkou výhodou byla nově zrekonstruovaná část budovy, kde si děti našly svoje zázemí a mohly se spolu vyřádit a maminky si mohly "v klidu" vypít kávičko. Nová místnost prošla první zatěžkávací zkouškou a obstála na velkou jedničku.

Součástí besídky bylo tentokrát vyhodnocení dvou soutěží: prázdninového razítkování a sbírání razítek na téma "Největší rozhledna je ta moje" a 12. ročník malování na téma "Můj mazlík". Na děti čekala spousta krásných cen, které věnovali spolu s obcí báječní sponzoři.

V klubu čekal vánočně nazdobený slavnostní stůl, vánoční stromček a pohodová vánoční atmosféra. Maminky s dětmi připravily výborné jednohubky a cukroví, na stole nechybělo ovoce, ořechy a sladkosti.

Na úvod besídky si všichni společně připili dětským šampusem na zdraví a štěstí, krásné Vánoce s pohodou a vánočními dárky a šťastný nový rok.

Program zajistili: Denisa Valášková flétna, Klára Preclíková kytara, Petr Hroch trumpet, Pavel Hroch bas křídlovka, veršovali a zpívali Denisa a Filip Valáškoví, Magdalenska Jílková, Terežka Francová, Kateřina Jílková, Eva Tačíková a Robert Jílek. Děti zpívaly a hrály nádherně. Zaslouží si velkou pochvalu!

Po vyhodnocení na děti ještě čekalo rozsvícení velkého vánočního stromu. Venku zahráli Petr a Pavel Hrochovi na žesťové nástroje, společně jsme zazvonili na zvonečky a vánoční strom se rozzářil. Dětem byly rozdány prskavky, které završily vánoční atmosféru.

Kdo vydržel, a nespěchal, mohl si ještě užít vánoční atmosféru. Děti si hrály hry a dospělí si vychutnávali klid a pohodu. Bylo to báječně odpoledne.

Velké poděkování patří nejen knihovně U Mokřinky za organizaci, ale především všem, kteří přišli. Hlavně dětem, jejich nadšení, radost a rozzářené oči byly tou největší odměnou!

Vyhodnocení cestování s razítkováním aneb „Nejvyšší rozhledna je ta moje“

Termín: poslední odevzdání knížky je 31.10.2015

Vyhodnocení: společně s prázdninovým malováním.

Partneři: Královéhradecký kraj, Klub přátel rozhleden, Rozhledny ČR, Kladské pomezí, Jiráskova turistická chata, obec Vrbice a Přepychy, IV-Nakladatelství s. r. o., časopis Moje země

Cestovní knížky byly rozdány 19 rodinám. K vyhodnocení se vrátilo 12 knížek

Celkem bylo nasbíráno: 699 razítek

Razítek rozhleden: 99

Do naší akce se zapojila i paní Zuzana Vašíčková z obce Cejle u Batelova. Obec Cejle se nachází u Jihlavy. Paní Zuzana nám napsala, že na našich stránkách viděla akci s razítky a požádala o účast v soutěži. Rádi jsme jí vyhověli a knížku na razítka ji poslali. Paní Zuzana je velká cestovatelka, spíš cyklocestovatelka, knížku osobně přivezla na kole. A její cestovatelská vášeň z cestovní knížky jasně zřetelná, neboť v ní bylo 318 razítek a z toho 41 rozhleden. A to je nejvíce posbíraných razítek, včetně nejvíce navštívených rozhleden. Tak to si určitě zaslouží cenu, kterou jsme jí rádi zaslali.

Výsledky počtu razítek

1. místo – 167 razítek a 40 rozhleden – rodina Hrochova (na fotografii Pavel a Petr - na Osičině)
2. místo – 28 razítek a 2 rozhledny – rodina Toucova – zároveň vystoupali na nejvyšší rozhlednu v naší republice, a to na Sněžku 1602 m a rozhlednu Růžohorky v Peci pod Sněžkou 1280 m.
3. místo – 25 razítek a 1 rozhledna – rodina Preclíková
4. místo – 24 razítek a 4 rozhledny – rodina Jílková
4. místo – 24 razítek a 1 rozhledna – rodina Hlávková
5. místo – 14 razítek a 1 rozhledna – Eliška a Magdalena Tomkovi a Jana Richterová

Nejvýše položené rozhledny

1. místo – rodina Toucova – vystoupali na nejvyšší rozhlednu v naší republice, a to na Sněžku 1602 m a rozhlednu Růžohorky v Peci pod Sněžkou 1280 m
2. místo – rodina Francova – Ještěd 1012 m
3. místo – rodina Jílková – Andrlův Chlum 559 m
4. místo – Jakub Hušek – Tyršova rozhledna 468 m

Nejvyšší rozhledny

1. místo – rodina Lelkova – Staroměstská radnice v Praze – 69,5 m
2. místo – rodina Hrochova – Minaret Lednice – 64,8 m
3. místo – Jakub Koblása – Chlum – 60 m
3. místo – rodina Preclíková – Chlum – 60 m
3. místo – Eliška a Magdalena Tomkovi a Jana Richterová – Chlum – 60 m
3. místo – rodina Krejčova čp. 43 – David Krejčí - Chlum – 60 m

Vyhodnocení prázdninového malování

Můj mazlík je téma letošního 12. Ročníku. Soutěže se zúčastnilo 17 dětí a 1 maminka.

Partneři: Somipo - specializované papírnictví Opočno, Nakladatelství Egmont, Nakladatelství Slovart, obec Přepychy, IV-Nakladatelství s. r. o., časopis Moje země

Hlasování

Hlasovalo 32 osob, které zaslaly 149 hlasů

Kategorie 1 – 3 roky

1. místo – Ruce a ručičky – Vojtěšek Moravec
1. místo – Mazlíček Zuzanka želvička – Tereška Francová
2. místo – Traktor – Robert Jílek
3. místo – Skútr ve vodě – Vincent Preclík

Kategorie – 5 – 6 let

1. místo – Kočka Miky a pták Agina – Sára Lelková
1. místo – Koťátko Eliška – Magda Jílková
2. místo – Rybičky – Eva Tačíková
3. místo – Kocour Mikeš – Eliška Preclíková

Kategorie – 7 – 9 let

1. místo – Papoušek Dora – Adam Franc
2. místo – Kocour Gárfild – Kateřina Jílková
3. místo – Křeček Bedříšek – Michaela Hlávková
4. místo – Kočka Miky a pták Agina – Natálka Lelková
5. místo – Pavouček pro štěstí – Ondřej Tačík

Kategorie 10 – 12 let

1. místo – Mořský koník – Šimon Franc
2. místo – Ježek Kevin – Petr Hroch
3. místo – Medvídek kamarád – Kristýna Vaněčková
4. místo – Křeček Pišta – Pavel Hroch

Speciální cena pro maminku Jiřinu Faltusovou – Morče máma

Odborná cena ilustrátorky Adély Růčkové Moravcové

Jak si většina pamatuje, před několika lety jsme měli v knihovně výstavu nádherně malovaných obrázků Adély Moravcové. Adela se malování věnuje úspěšně i v současné době. Na její práce se můžete podívat na <http://www.ilustratorka.cz>. Adela byla ochotná vyhodnotit obrázky po odborné stránce, za což ji velmi děkujeme.

- 3 roky – Želvička Zuzanka
- 5 let – Kočka Miky a pták Agina 1)
- 7 let – Křeček Bedříšek
- 9 let – Pavouček pro štěstí
- 11 let – Morče Pišta

Čajovna: Renata – Xanto – Julie z Nadace Charta 77

Poslední čajovna tohoto roku se konala 15.12.2015 a voněla Vánocemi, cukrovím a příběhem života paní Renaty Moravcové, která je nevidomá a přijala pozvání se svým věrným pomocníkem vodícím psem Xantem. Dalšími hosty byla neobvyklá návštěva Nadace Charty 77 – slečna Julie Mahlerová (vnučka Zdeňka Mahlera, patron projektu Národní kronika, spisovatel, dramatik a scénarista), která hovořila o projektech pro seniory, Národní kronice a dalších zajímavostech z jejich činnosti.

Nakonec pustila předtočené video s dědečkem, který nám zprostředkovaně všem popřál pohodu, zdraví do nového roku, ale také spoustu elánu a tvůrčí činnosti.

Paní Renata hovořila o všech svých aktivitách, o životě, dobrých i zlých lidech. Každý může v životě přijít o kousek svého zdraví a nikdy neví, jak dopadne a jak je potom těžké se se svým hendikepem vyrovnat a opět se začlenit do běžného života. Pro vodícího pejska jsme připravili malé vánoční překvapení. Přichystali jsme mu balík samých dobrot, které darovali: Lenka Hofmanová, Honsnejmanovi V Lípách, Krejčovi čp. 28, Kučerovi, Preclíkovi, Věra Hrubá, Marie Vaňková, Libuše Šolínová, Jurčioví a Dubovi. Všem moc děkujeme.

Obě návštěvnice se skvěle doplňovaly, zodpověděly všechny otázky, které jim přítomní pokládali, pan Pavel Vávra hrál na kytaru. Prožili jsme společně moc příjemné předvánoční odpoledne. Děti, Eliška (na foto) a Vincent Preclíkovi, se přišly podívat na pejska, mohly si ho hladit. Xanto byl moc hodný a vydržel u nohou své paničky a s námi celé odpoledne.

Pan Pavel Vávra k této příležitosti složil, zahrál a zazpíval paní Renatě píseň o ní a Xantovi. Píseň měla velký úspěch a čajovna určitě tak nebude poslední místo, kde zazněla ☺

Lukem nebo kuší?

Článek pro zpravodaj Čechoaustralan 4/2015

Do Mokrého, pod Orlickými horami, přijíždí pravidelně na jednu z nejkrásnějších akcí „Slet čarodějnic“ František Ptáčník alias lučištník Luky, vedoucí skupiny historických pokusů a omylů FEXT, se střeleckým programem pro děti i dospělé. Již několik let si čarodějové a čarodějnice mohou vyzkoušet střelbu lukem nebo kuší, zašermovat si s historickými kordy jako mušketýři, zkusit přeseknout jablko (místo hlavy) katovským mečem (replikou z 16. století) či zaházet si středověkými sekyrkami na dřevěný terč.

Členové skupiny FEXT jsou nadšenci, kteří bravurně vládou mečem, dýkou i kordem, ovládají střelbu lukem i kuší. V současné době historický šerm a boj muže proti muži zažívá renesanci, čím dál víc lidí navštěvuje jejich historická představení. Přece jen je to pro dnešního moderního člověka uspěchané doby návrat do jiné časové dimenze. Podívat se do středověku touto formou je zážitkem, který se nedá srovnat s počítačovými hrami a sledováním televizní obrazovky. Středověké kostýmy a možnost si zkusit zastřílet lukem či kuší prostě přitahuje děti, muže i ženy.

Boje sekerami, meči, kordy, šavlemi, dýkami, holemi a hořícími pochodněmi přihlízející návštěvníky přenesou do dob, kdy rytíři bojovali pro čest a lásku krásných dam, za svého krále. Scénky soubojů jsou tak přesvědčivé jako i s ironickou nadsázkou úsměvné. Dávají dohromady pohybové divadlo, ze kterého dýchá šermířské umění, duch pantomimy i sláva komedie.

Svým uměním „fexti“ již mnoho let baví diváky nejen u nás v Čechách, ale také ve Francii, Belgii, Německu, Rakousku, Itálii a Anglii a někteří členové jsou členy britské historické asociace "Sealed Knot".

Stát se rytířem je určitě snem mnoha kluků, někteří si to i během života vyzkouší, ale být rytířem na plný úvazek, to se asi podaří málokterému. Ne každý kluk dokáže jít za svým snem. Není to jen o umění střílet, ale také je potřeba studovat dějiny bojových umění v různých zemích – středověk v Anglii, umění šermu staré Francie, ale i souboje rytířů na českých hradech... každé to období má svoje kouzlo a může představit různé druhy zbraní, které se používaly v bojích.

Františku Ptáčníkovi se klukovský sen splnil. Byla to dlouhá cesta, musel se mnohému naučit, ale určitě to stálo za to. Jako většina kluků si i on jako dítě hrál na Indiány. Začínal střílet s lukem, který byl úplně obyčejný. Také hodně četl o Indiánech, o lukostřelbě. Jeho oblíbenou knihou byla kniha „Dva divoši“ Ernesta

Thompsona Setona popisující příběh mladého chlapce Yana, který touží poznat přírodu a žít jako Indián. Po vojně si koupil první lepší luk – laminátový a trénoval střelbu v jednom lomu, kam začali chodit střílet i kluci ze šermířské skupiny Benedikt Pardubice. Pravidelným tréninkem se všichni zdokonalovali a časem si pořídili kvalitnější luky a také kuše, které se tehdy prodávaly v Praze u pana Vidíma. Pak už se mohli zúčastnit i prvních závodů – např. terénní lukostřelby 3D na makety zvířat na Karlštejně nebo v Želkovicích u Berouna.

Poznámka - 3D lukostřelba, někdy také 3-D lukostřelba, je druh sportovní lukostřelby, jejímž hlavním rozpoznávacím znakem je střelba na 3D figuríny zvířat v životní velikosti, odtud tedy název "3D". Soutěž vždy probíhá v přírodním prostředí, často v relativně náročném terénu. Střelci se pohybují po trati sestavené z jednotlivých stanovišť - 3D terčů. Většinou má střelec na terč pouze 1 výstřel. Vždy se střílí na neznámou vzdálenost k terči. Tento druh sportu vznikl v Kanadě, do České republiky se dostal asi v roce 1992.

František do této doby závodně střílel s prvním, úplně obyčejným kladkovým lukem. Když si zakoupil závodní kladkový luk, trénoval s ním asi 14 dní, a pak se rozhodl odjet na závody, na mezinárodní mistrovství České republiky. Perličkou je, že se

umístil na třetím místě, ale protože trénoval tak málo, nevěřil, že by mohl uspět, odjel před vyhlášením vítězů domů. Cestou mu však volali, aby se vrátil a vyzvedl si zaslouženou medaili. Štěstí mu přálo i v dalších závodech a dnes se může pochlubit cenami 4x vicemistr ČR v lukostřelbě a 3x vicemistr ČR ve střelbě kuší.

František se kromě lukostřelby začal věnovat i šermu. Již po vojně v roce 1990 založil s přáteli šermířskou skupinu Rabidus (v překladu Šílený) na amatérské úrovni, která však úspěšně stoupala tak, že obdržel nabídku do profesionální skupiny Benedikt. Dostat se do této skupiny nebylo vůbec jednoduché. Zhruba z 30 lidí zkoušky udělali pouze dva.

Šermířská vystoupení byla a jsou u diváků velmi oblíbená. O tom svědčí 300 odehraných představení ročně. Vystoupení se konala pod hlavičkou Pragokonzertu, pracovali jako filmoví kaskadéři.

K velkým úspěchům patří i vystoupení v Anglii pro BBC, kde účinkovali při různých kulturních událostech, např. při oslavách generála Olivera Cromwella. Tyto slavnosti pravidelně navštěvuje okolo 16 tisíc návštěvníků.

V letech 1998 – 1999 si založil střelnici luků a kuší na hradě Kunětická hora, který pochází z počátku 15. století a stojí na osamoceném výrazném stejnojmenném vrchu (307 m n. m.) v České tabuli nedaleko Pardubic. Tvoří dominantu Polabí, je oblíbeným výletním místem obyvatel Pardubic i lidí ze širokého okolí. Z vrcholu hory je nádherný výhled. Provozuje zde střelbu pro turisty i zájmové skupiny. Dále se zabývá prodejem luků a kuší, včetně poradenské služby.

František však nezůstal jen u prodeje luků a kuší a střelby, absolvoval také trenérské kurzy a v současné době je trenérem lukostřelby 2. třídy. Na základě toho si založil soukromou lukostřeleckou školu. Věnuje se střelbě, pořádá zde kurzy, ale i různé akce pro firmy, obce a školy. V současné době je lektorem Českého lukostřeleckého svazu, učí nové trenéry. Dále je poradcem Českého kulturního svazu v oblasti historické lukostřelby – tzn., že přednáší i historii lukostřelby od pravěku až po současnost.

Určitě je i dobrým trenérem (trénuje děti i dospělé), neboť již vychoval několik vítězů českého a evropského poháru, mistry i vicemistry České republiky. Asi před deseti lety František založil dnes velmi úspěšnou skupinu FEXT. Ročně pořádají okolo 50 představení.

Piráti

Pohybové divadlo s dějem, právě tak přesvědčivě provedené jako i s ironickou nadsázkou úsměvně, podložené reprodukovanou hudbou. Plné soubojů tesáky, loučemi, holemi, dýkami. Doprovázené výstřely z bambitek a děl.

Truhla

Renesanční příběh s dějem plný loupežníků, soubojů a šarvátek. Příběh je podložen reprodukovanou hudbou a tvoří krásu napětí ale i komedie.

Studna

Úsměvný příběh tří kamarádů, ve kterém hraje roli tajemná studna a pytel s pokladem. Celé pohybové divadlo je podloženo výbornou scénickou muzikou a pyrotechnickými efekty

Čerti

Ohnivá show pro městské slavnosti ale i malé produkce. Podložená rockovou ale i scénickou hudbou.

Gotika

Show působící tvrdostí tehdejší doby, která vás vyvede z omylu romantické gotiky. Show je podložena reprodukovanou hudbou a jsou v ní boje sekerami, holemi, loučemi, meči jednoručními i dvouručními, bijáky, štíty. A také plivání ohně ☺

Western

Úsměvný boj o poklad indiána, vojáka a trapera z počátků divokého západu.

Ohňová show

Vystoupení je plné soubojů s hořícími zbraněmi, loučemi a pliváním ohně. Celá show je zapracována do rockové ale i scénické hudby.

Speciální vystoupení z první republiky

Možnost zajištění ostrostřelecké gardy s výkladem o historii a ukázkou. A veselý hospodský život první republiky.

Těžko říct, v čem je František nejlepší. V šermu, lukostřelbě, či jako trenér nebo přednášející? V každém případě je jeho život neustále plný soubojů, našťastí soubojů přátelských, s dobrým koncem.

Františka a jeho skupinu FEXT můžete vidět na Kunětické hoře, městech a obcích po celé České republice a příští rok také v Mokrém, kde se na něj všichni těšíme, nejen na klání ve střelbě o prsten té nejošklivější čarodějnice, ale také na výstavu historických i současných luků a kuší, na vyprávění, které nás zavede do staré Anglie či tajemného a vzdáleného Japonska. Na malou upoutávku se můžete podívat na webové stránky www.fexti.cz, kde je fotogalerie i filmové záběry z akcí skupiny. Třeba i vy zatoužíte alespoň jednou přenést se do středověku, a stát se na chvíli rytířem či hradní dámou...

Dagmar Honsnejmanová

Zdroje: www.fexti.cz a <https://cs.wikipedia.org>

Aktivní život seniorů aneb SenSen není sen!

Článek pro zpravodaj Čechoaustralan 4/2015

Být seniorem není až tak špatná věc, jak jsem se přesvědčila na udílení cen Nadace Charty 77, dne 1. 10. 2015 v Divadle v Dlouhé v Praze. Já osobně mám k seniorskému věku docela ještě daleko, ale pohled na seniory, na přehled jejich zájmových činností, mne přesvědčil o tom, že i ve stáří může být člověk šťastný a hlavně potřebný.

Jak jsem se vlastně dostala až do Divadla v Dlouhé? Byla to tak trochu náhoda. Již několik let odebíráám aktuality z portálu HELPNET.cz a musím říct, že je pravidelně pročítám. Tak jsem se dozvěděla i o projektu SENSEN aneb Senzačních seniorech.

Nadace Charty 77 - Konto BARIÉRY oslovuje projektem Senzační senioři aktivní seniorskou veřejnost. Na portálu je mnoho zajímavých aktivit, mimo jiné je i možné se zapojit do tvorby Národní kroniky, což je unikátní archiv vzpomínek pamětníků. Zachycuje události osobního a místního významu, které jsou ukládány v Národním muzeu pro příští generace. A kdo jiný by mohl psát vzpomínky než právě senioři?

Kluby SENSEN jsou rozmístěny po celé republice a vytvářejí neformální spojení starších lidí. Klubové programy se orientují i na vzdělávání, podporu počítačové gramotnosti, osobnostní rozvoj a pohybové aktivity. Portál přináší aktuality z regionů, soutěže, lékovou poradnu ve spolupráci s IKEM a bezpečnostní poradnu orientovanou na prevenci kriminality.

V loňském roce jsem sama osobně nominací podpořila PhDr. Josefa Kráma z Rychnova nad Kněžnou, který je pro mne opravdu senzačním seniorem. Ve svém vysokém věku bravurně ovládá práci s počítačem. Důkazem toho je, že vytvořil e-book Průvodce Rychnova nad Kněžnou <http://www.rychnovskypřuvodce.info>. Bylo mi velkou ctí pana Kráma podpořit, nejen, že se známe již několik let, ale je pro mne i vzorem toho, jak člověk může být v tomto věku aktivní a hlavně pozitivní.

Když jsem tak jednou listovala stránkami Senzačních seniorů a pročítala si vítěze minulých ročníků Senior roku, zjistila jsem, že mohou být nominováni nejen senioři, ale také kluby seniorů. A tak jsem dostala nápad přihlásit náš seniorský klub při knihovně U Mokřinky v Mokrém, Čajovnu u bludičky. Ani ve snu mě nenapadlo, že bychom mohli obdržet nějakou cenu, spíš šlo o představení naší čajovny a dostat ji do podvědomí široké veřejnosti. Čajovna funguje již od roku 2012 v obci s cca 145 obyvateli. Senioři nebo spíš seniorky se v ní scházejí pravidelně každý měsíc.

Co se v takové čajovně dělá? Není to klasická čajovna, že bychom prodávali čaj a zákusky pro veřejnost, to ne. Je to klub, především místních dam, které se scházejí, aby si popovídaly, něco viděly, něčemu se přiučily, někoho poznaly. A k tomu si uvaříme čaj a někdy máme i ty zákusky.

Program máme opravdu velmi pestrý. Ačkoliv je knihovna poměrně malá, vejdou se sem i různé výstavy regionálních umělců, různých řemeslných dílen, ale i výstavy prodejní. Mohla bych vyjmenovat alespoň některé: výstava obrazů podmalby na sklo lidové umělkyně Janky Schmidtové z Orlických hor, nádherné výrobky paličkované krajky krajčáček z Opočna, patchworkové výrobky, dřevěné hračky, keramické a další výrobky chráněných dílen, staré kuchařky našich babiček, historické žehličky nebo kuchyňské a průmyslové váhy. Velmi zajímavou výstavou spojenou s přednáškou byla výstava damascénských nožů a samurajských mečů. Nezapomínáme ani na naše děti, které zde pravidelně vystavují výrobky z keramické dílničky nebo obrázky k výtvarné soutěži. Přes léto v čajovně vystavujeme prodejní výstavy čaje, kávy nebo koření. K oblíbeným patří besedy s bylinkářkou, včelaři, povídání o čaji, kávě, povídání o životním stylu seniorů s lékárníci, cestopisné přednášky nebo čtení pohádek všemi oblíbeným vypravěčem Orlických hor Josefem Lukáškem, který k nám přijíždí pravidelně před Vánoci.

Na malé vesnici, jako je ta naše, je přece jen život seniorů trochu omezen dojížděním za kulturou. Ne každý senior rád cestuje. Také tu nemáme nic, kam by mohli senioři chodit, kde se scházet na káfičku, kde probrat svoje problémy i svoje radosti. V naší obci není žádná kavárna, žádná restaurace. Snad proto vzniknul nápad založit takovou „retro“ čajovnu v knihovně. A byl to dobrý nápad. Senioři se nemohou dočkat, až bude další čajovna a z původní plánové hodinky jsou najednou dvě i tři... To je právě tou největší odměnou, když se rozcházíme domů s tím, jak to bylo zase báječně strávené odpoledne.

A tak se stalo, že naše Čajovna u bludičky si svým přístupem k seniorům získala porotce soutěže Senior roku v kategorii Nejlepší klub a umístila se na úžasném třetím místě. Do obou kategorií přišlo téměř sto nominací. Je to pro nás velká čest a jsme na svoji „Cenu“ velmi pyšní!

Hlavním cílem Ceny Senior roku je seniory představovat jako významnou součást společnosti a zdůraznit jejich výjimečné výkony, počiny a práci. Šířit povědomí, že mají i přes svůj věk stále co nabídnout, dokážou být aktivní, být oporou jiným a svým příkladem dokážou inspirovat ostatní. Udělení Ceny má podpořit tyto seniory v jejich dalších aktivitách a posílit tak i jejich sebeuvědomění a důvěru ve vlastní schopnosti a společenskou cenu.

Vyhodnocení Nejlepší klub 2015: 1. místo - Klub SenSen Prachatice, 2. místo - Klub REMEDIUM a jeho LouDkové divadélko Praha, 3. místo - Čajovna u bludičky Mokrý

Poprvé v historii Ceny Senior roku se také otevřela Zlatá síň SenSen. Jejím cílem je vyzdvihnout a ocenit veřejně známé osobnosti, starší spoluobčany, jejichž životní počiny či úspěchy ovlivnily celou naši společnost a slouží jako inspirace všem generacím. Jako první vstoupila do Zlaté síně SenSen legendární československá a česká atletka, olympijská vítězka a světová rekordmanka, triadevadesátiletá Dana Zátopková.

Poznámka: Nadace Charty 77 byla založena ve Stockholmu koncem roku 1978 Františkem Janouchem. Nadace původně podporovala disidentské aktivity Charty 77, financována byla výlučně dary zahraničních dárců. Dnes působí v Česku jako nezisková organizace. Poskytuje nadační příspěvky oprávněným žadatelům z celé republiky. Po sametové revoluci 1989 byla činnost Nadace ještě v prosinci 1989 přenesena do Prahy, registrována byla v únoru 1990. Zároveň vznikly její regionální výbory v Praze, Brně a Bratislavě. Po rozdělení Československa se rozdělila i Nadace na českou Nadaci Charty 77 a slovenskou Nadáciu Charty 77.

Dagmar Honsnejmanová

Zdroje: <http://www.sensen.cz> a <https://cs.wikipedia.org>

Veřejné bruslení o Vánocích v Opočně

23. prosince	středa	13.00 – 15.00	19.00 – 20.30
24. prosince	čtvrtek	13.00 – 15.00	
25. prosince	pátek	13.00 – 15.00	19.00 – 20.30
26. prosince	sobota	13.00 – 15.00	19.00 – 20.30
27. prosince	neděle	13.00 – 15.00	19.00 – 20.30
28. prosince	pondělí		18.30 – 20.00
29. prosince	úterý		18.30 – 20.00
30. prosince	středa		18.30 – 20.00
31. prosince	čtvrtek	13.00 – 15.00	
1. ledna	pátek	13.00 – 15.00	18.30 – 20.00
2. ledna	sobota	13.30 – 15.00	18.30 – 20.00
3. ledna	neděle	14.00 – 16.00	Více: http://hokej.opocno.cz

Tříkrálová sbírka 2016

Tříkrálová sbírka (již patnáctý ročník) je největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v České republice. Tentokrát se koledníci vydají na pouť za „světlem dobrých skutků“ už po patnácté a věříme, že jich bude zase mnoho... Na Dobrušsku a Opočensku budou koledovat **v sobotu 9. ledna 2016**. Skupiny tří králů doprovázené vedoucími budou sbírat finanční příspěvky do úředně zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávat dárce drobnou pozorností. Vedoucí skupinky bude vybaven průkazem koledníka.

Motto Tříkrálové sbírky 2016 již tradičně zní:

POMOC RODINÁM A LIDEM V NOUZI U NÁS I V ZAHRANIČÍ A PODPORA CHARITNÍHO DÍLA

Konkrétním záměrem Farní charity Dobruška je doplnění nabídky zdravotních pomůcek do charitní půjčovny, podpora sociální služby osobní asistence, přímá pomoc rodinám v soc. tísní, rodinám s postiženým dítětem a podpora aktivit souvisejících s projektem Adopce na dálku.

Po skončení sbírky vám přijdou koledníci **v neděli 10. ledna v 17 hod.** zazpívat na náměstí v Dobrušce a dozvíte se předběžný výsledek sbírky.

Koledníci přinášejí lidem radostnou zprávu o narození Božího syna v betlémských jeslích. A prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Každá korun v kasičce koledníků má svoji váhu. Přijměte, prosíme, tyto vyslance potřebných, kteří zazvoní u Vašich dveří v sobotu 9. ledna: *Otevřete jim nejen dveře, ale i svá srdce a věřte, že přicházejí s upřímným poselstvím a pomáhají tak dobré věci. Za vaše finanční příspěvky charitě i sladké maličkosti koledujícím dětem předem upřímně děkujeme a přejeme vám do nového roku hodně zdraví, štěstí a vzájemné lásky!*

Prosíme každého, kdo by se chtěl jakkoli zapojit do organizování a realizace sbírky, necht' nás kontaktuje. S vaší pomocí a dobrými nápady přinese Tříkrálová sbírka ještě více užitku.

Ing. Jana Poláčková, 723 539 100, e-mail: charita.dobruska@seznam.cz

Farní charita Dobruška www.dobruska.charita.cz

Národní památky na internetu

Národní památkový ústav spustil 1.12.2015 dva projekty za více než 40 milionů korun, které zájemcům zpřístupní údaje o tuzemských kulturních památkách. Do digitální podoby se převedly v první řadě statisíce dokumentů souvisejících s Ústředním seznamem kulturních památek. Ten zahrnuje evidenční listy památek, tedy přibližně půl milionů dokumentů včetně dvou tisíc fotografií, listinné dokumenty a vázané dokumenty. Sbírký zahrnují i plány, staré tisky a polní náčrtky. Je zde mnoho historických unikátů.

Webové stránky: <http://pamatkovykatolog.cz>

Zdraví

Zelená káva - fenomén zdraví a štíhlé linie

Všichni známe černou kávu a často si bez šálku této kávy neumíme představit začátek svého dne. Méně známá je však káva zelená, tedy alespoň pro ty, kdo o ní ještě neslyšeli v souvislosti s hubnutím. Co tedy je zelená káva, jak se využívá a je její přínos ve snaze o redukci nadváhy skutečně tak převratný?

Jak vzniká černá káva? Ze zelených zrněk kávovníku!

Zelená zrnka kávovníku jsou ta původní, ze kterých se teprve pražením připravuje nám známá černá káva. Bobule, plody kávovníku, sušením na slunci prasknou a uvolní tak zrnka zelené kávy, které vlivem krátkodobého pražení získají černou barvu, chuť i aroma pražené černé kávy.

Zelená káva a hubnutí

Zelená káva dnes patří mezi velmi vyhledávané prostředky při snaze o hubnutí, často se však také objevují názory, že vcelku drahé produkty obsahující výtažky ze semen zelené kávy dostupné v lékárnách, nemají požadovaný efekt a jsou to vyhozené peníze. Je však nutné si uvědomit, že zelená káva je podpůrným doplňkem a tedy součástí celkového programu na hubnutí, který by měl spočívat především ve zdravé životosprávě, odlehčeném jídelníčku a dostatku pohybu. Sama o sobě zelená káva nikoho přebytných kil nezbaví. Zelená káva je silný antioxidant a obsahuje fenolické sloučeniny, které napomáhají snižování vstřebávání cukru a tím i jeho přeměnu na vnitřní tuk. Snižuje také riziko vzniku cukrovky, celulitidy a vzniku žlučových kamenů. Dále je třeba uvést fakt, že zelená káva obsahuje více kofeinu než káva černá, není proto vhodná pro osoby se srdečními a cévními chorobami, s vysokým krevním tlakem, pro diabetiky, těhotné a kojící ženy a děti mladší 16ti let.

Pijete zelenou kávu? Pozor na dehydrataci!

Vedlejšími účinky při pravidelné konzumaci zelené kávy jsou pouze ty, které vyplývají z obsahu kofeinu, dále pak zvýšené odvodňování organismu, kterému je třeba věnovat pozornost. Při konzumaci zelené kávy je proto nutné osvojit si návyk dostatečného zvýšení příjmu tekutin.

Zelená káva - sáčky, tablety a kapsle

Extrakt ze zelené kávy lze zakoupit **ve formě tablet, kapslí nebo nálevových sáčků**. V podstatě záleží pouze na tom, jaká forma konzumace je pro vás nejvýhodnější, chcete-li raději polykat tobolky, nebo si vypít šálek.

Zdroj: <http://hubnuti-dieta-a-zdrava-strava.zdrave.cz>

Jablko - poklad našeho podnebného pásma

Letošní úroda jablek je i přes velké sucho v létě pro malé pěstitele potěšující. Co budete s jablky dělat? Jedno jablko denně ke svačině stačí, ne všechny druhy jsou vhodné pro zimní uskladnění, sušených křížal velké množství nespotřebujete, štrudlu už jste přejedení a žemlovku nemusíte vůbec? A co třeba mošt?

Jablečný mošt je vylisovaná šťáva z jablek. Mošt nedoslazujeme, jeho sladkost závisí na sladkosti jablek. Je **zdrojem vitamínů, pektinu, přírodního cukru a obsahuje vysoký podíl vlákniny**. Jeho zkvašením vzniká alkoholický nápoj cider. Aby mošt nekvasil, je nutno ho uchovávat v chladu, případně ho zamrazit, nebo pasterizovat.

Význam jablek a čerstvého moštu pro naše zdraví

- vysoký obsah vitamínu C
- antioxidanty, které chrání DNA v buňkách člověka
- snižování rizika vzniku rakoviny
- množství vlákniny
- ochrana před Alzheimerovou a Parkinsonovou nemocí
- stabilizují hladinu cukru v krvi
- snižují krevní tlak a cholesterol
- čistí střeva
- posilují dásně
- posilují imunitní systém, srdce a krevní oběh

Další poklad vyrobený z jablek - jablečný ocet. A jaké je použití jablečného octa?

- při bolestech v krku na kloktání spolu s teplou vodou
- večer naředěný ve vodě povzbuzuje činnost střev
- pravidelné ranní a večerní popíjení jablečného octa spolu s vodou pomáhá při léčbě revmatismu a dny
- pomáhá při žaludečních potížích
- dezinfikuje a mírní obtíže spojené s bodnutím hmyzu
- redukční a očistná kúra

Sušená jablka

Podle japonských vědců je soustředěné loupání jablek skvělá rehabilitace pro lidi ve stresu a trpící depresemi. Tato činnost prý stimuluje nejrozvinutější oblast mozku a zvyšuje její prokrvení. Ze sušených jablek můžeme připravit vynikající čaj.

Čaj pro klidnou mysl

1 hrst jablečných křížal, 1 lžička meduňky, 1 lžička heřmánku. Tyto přísady zalijeme 3 dl vroucí vody a necháme 15 minut louhovat. Pak čaj přecedíme, křížaly můžeme sníst, nebo je alespoň vymačkáme. Čaj ze sušených jableček lze přisladit medem.

Zdroj: <http://hubnuti-dieta-a-zdrava-strava.zdrave.cz>

Voda a citron

Pokud byste měli mít jediný ranní rituál pro vaše zdraví, zcela jednoznačně zvolte vypití jedné sklenice vody s citronem. Že si tak po ránu rychle nastartujete metabolismus, je jen jedna z mnoha výhod! Ráno vám to zabere jen pár vteřin navíc, zdravotní účinky jsou ale neskutečné. Je až pozoruhodné, jak taková banální věc, jako je vypití sklenice vody s vymačkanou citronovou šťávou, může mít na vaše tělo tak úžasný vliv.

Pití vody s citronem po ránu nalačno se postupně začíná stávat ranním rituálem mnoha lidí. Je to určitě dobře. Důležité je ovšem nepít vodu studenou, ale vlažnou, v zimě klidně i teplou. Vlažná voda je po ránu pro organismus snesitelnější, studená mu může způsobit teplotní šok. Citrusy se zároveň řadí mezi takzvané ochlazující potraviny, proto se v zimě určitě nezdávejte dát si vodu i teplejší.

Jaké největší přínosy má ranní dávka vody s citronem?

1. Síla pro vaši imunitu

V zimě, kdy vaše obranyschopnost musí ustát nekonečné útoky virů a bakterií, je pití citronové vody nejjednodušší pravidelnou prevencí. Díky svému obsahu vitamínu C, který je silným antioxidantem, posiluje imunitní systém těla, a navíc má i antibakteriální a antiseptické vlastnosti.

2. Trávení na jedničku

Pít šťávu z citronu se doporučuje snad při zažívacích problémech všeho druhu. Pomáhá proti pálení žáhy, nadýmání či zácpě. Navíc podporuje vyplavování toxických látek z trávicího traktu a výborně hydratuje tlusté střevo.

3. Nejlepší parták vašich jater

Játra fakt nemají lehkou práci. Musí se vyrovnávat se všemi škodlivinami, které se vám do těla dostávají. Ať je to znečištěný vzduch, který dýcháte, chemické látky ze všemožných přípravků či nevhodné složky ve vaší stravě. Citronová šťáva játrům ale výrazně napomáhá. Posiluje totiž jaterní enzymy a přispívá k tvorbě enzymů nových.

4. Startér metabolismu

Pokud chcete hubnout, měla by pro vás ranní voda s citronem být takřka nezbytností. Po spánku je totiž tělo ještě v útlumu a metabolismus pracuje pomaleji. Je proto nanejvýš žádoucí nastartovat ho hned po ránu.

5. Poctivá dávka energie

Sklenici vody byste ráno měli vypít už jenom proto, že po spánku je tělo dehydratované a po vodě vaše orgány doslova dychtí. Pokud do vody přidáte kyselou citronovou šťavu, která je plná cenných vitaminů a minerálních látek, perfektně tělo nabudíte a dodáte mu energii. Navíc má šťáva příznivý vliv na mozek a nervové buňky. Pomáhá tak mimo jiné bojovat se stresem a úzkostmi.

Skvělé účinky na organismus nemá jenom šťáva z citronu, ale čerstvé šťávy obecně. Syrové a za studena lisované šťávy představují totiž jedny z nejkvalitnějších potravin, které můžete svému tělu dopřát. Zachovávají si totiž většinu enzymů, vitaminů a dalších živin, které se běžným zpracováním ničí.

Velmi chutný je také citron ve spojení s mátou. Obě tyto suroviny mají skvělý vliv na žaludek, a jsou tak dobrým přírodním „vyprošťovákem“ při kocovině.

Dietářky si mohou dát teplou vodu s citronem a medem. Med totiž také podporuje hubnutí, a navíc na dlouhou dobu navodí pocit sytosti.

Pro ozvláštňení se dá také místo citronu použít i jablečný ocet, který zabraňuje hnilobným procesům v těle a posiluje žaludeční kyselinu. Navíc tělo stejně jako citron alkalizuje.

A pokud si chcete připravit jednoduchý, avšak nanejvýš účinný nápoj pro detox, přidejte do své sklenice s vodou následující kombinaci: šťavu z citronu, pár lístků máty, několik plátků okurky a několik plátků čerstvého zázvoru.

Zdroj: <http://www.prozeny.cz>

Není nad horkou polévku!

Vědci "odhalili" něco, co naše babičky a maminky dobře znaly. Když si ti starší mezi námi vzpomenou - co byla první věc, kterou dostali, když byli nemocní? Nikoli paralen - ale horkou polévku.

Zaprvé vědci přišli na to, že vývar z kostí ovlivňuje pohyb bílých krvinek, čímž snižuje vedlejší účinky zánětu v organismu napadeného chřipkou nebo podobným virovým onemocněním. Takže vám prostě bude lépe s polévkou, než bez ní.

Za druhé: lékaři, kteří se "polévkovědou" zabývají, s překvapením zjistili, že vývar z kostí, obsažený v polévce, pomáhá "nakopnout" imunitní systém. **ALE! Důležité je vařit polévku pomalu.** Jedině velmi pomalý var - může trvat i několik hodin - totiž způsobí, že se z kostí a šlach, které na polévku použijeme, uvolní léčivé látky. Mezi nimi najdeme kolagen, ale i esenciální aminokyseliny jako prolin, glycin a glutamin. Právě ty příznivě působí na naše zdraví, psychiku.

Kolagen a želatina podporují růst vlasů, regeneraci a zdravý vzhled kůže a pomáhají udržovat pevné nehty.

Glutamin je důležitou aminokyselinou pro imunitu (a při zátěži se spaluje několikrát rychleji, než aminokyseliny jiné). Kromě toho jde o "lék" na syndrom dráždivého tračníku. To je oblíbený název "mysteriózní nemoci" moderní doby, která ztěžuje řadě lidí život. Jde o nespecifické bolesti břicha, nadýmání a poruchy stolice, o kterých západní medicína netuší, z čeho vlastně pocházejí. Zato však ví, že glutamin obsažený v důkladném vývaru z kostí, je jednou z látek, schopných poskytnout úlevu osobám, které na podobné projevy trpí.

Glycin přirozeně detoxikuje tělo. Kromě toho podporuje zažívání a správné vylučování žaludečních šťáv.

Prolin příznivě působí na zdraví kůže. Také je důležitý pro udržení správné hladiny krevního tlaku, zvláště u osob, které mají tlak vyšší.

Želatina podporuje zdravé trávení, například tím, že chrání a zaceluje žaludeční výstelku. Pomáhá i trávení ostatních živin. To z něj činí další výborný lék na "moderní" dráždivý tračník a věčné nadýmání s ním spojené.

Kostní dřev je plná výživných látek. Podporuje činnost imunitního systému.

Minerály - kosti čtyřnožců a ptáků jsou plné vápníku, hořčíku, sodíku a fosforu. Rybí kosti kromě toho obsahují jód. Bez těchto minerálů není uzdravení těla možné - jejich nedostatek vede ke zhoršení imunity i nervových funkcí, křečím a dalším nepříjemným projevům. A při pocení a horečce se samozřejmě vyplavují z těla rychleji.

Fakt, že vývar z kostí je téměř zázračným lékem, podporují desítky vědeckých studií. Nejde totiž zdaleka jen o chřipky a nachlazení, či pěknu pokožku, ale také **proti osteoporóze i rakovině**

Pokud do polévky přidáme další potraviny, které podporují imunitu, dále její léčivý účinek zvýšíme. Důležitými součástmi našich polévek by měly být například:

Houby, které obsahují mnoho bioaktivních látek a dokonce antibiotik.

Mrkev - nejde jen o beta-karoten, který se v průběhu trávení přemění na vitamin A, jenž má nejen účinky na náš zrak, ale může pomoci dokonce i proti rakovině. Dalšími látkami, obsaženými v mrkvi, jsou kromě vlákniny, jež prospívá trávení, také vitamin K, sodík, foláty, mangan, fosfor, hořčík, vitamin E a zinek.

Česnek je jedno z nejzdravějších jídel na světě. Vyplatí se ho však přidat do polévky **syrový**. Surový česnek je totiž přírodním antibiotikem a likviduje i viry a plísň.

Celer je důležitým zdrojem antioxidantů a flavonoidů. Studie ukázaly, že snižuje riziko zánětů i srdečních chorob, podporuje imunitní systém a naopak brzdí růst rakovinných buněk.

Červená řepa hovězí vývar hezky obarví. To ale není všechno. Červená řepa totiž obsahuje dusičnany, které jsou dobré nejen na snížení krevního tlaku - uvolňují a rozšiřují cévy, což se hodí i při horečce.

Zázvor - antibakteriální a antivirové účinky zázvoru jsou dobře známy.

Koření - určitě přidejte mořskou sůl (nebělenou).

Pepř pomáhá zlepšit zažívání, ale je také antioxidantem a pomáhá proti bakteriím, kromě toho působí diuretický (tedy odvodňuje).

Kurkuma je opět v podstatě všelékem.

Tymián pomáhá udržet zdravé ledviny, srdce a mozek a je dobrým zdrojem manganu.

A tak bychom mohli pokračovat velmi dlouho... V podstatě je zřejmé jedno: pokud uvaříme poctivý vývar z kostí a kořenové zeleniny, doplněný čerstvým či sušeným kořením (nejlépe vlastní "výroby"), uděláme pro své zdraví mnohem více, než kdybychom do sebe ládovali drahé léky, které beztak naši imunitu spíše oslabují.

Naše babičky to věděly již před sto a více lety. Nejsou však samy. Jiné medicínské systémy než ten náš, jako je například tradiční čínská medicína, znají a používají léčivé vlastnosti vývarů již tisíce let. Vědci na Západě vlastně přišli v posledních letech na něco, co čínská medicína zná snad již od dob legendárního Žlutého císaře. Vývar z kostí posiluje ledviny - v nichž má lidský organismus uloženu základní životní energii - a kosti. Proto se v praxi tradiční čínské medicíny používá, kdykoli je organismus výrazně oslabený. Nejen při chřipkách, ale i únavovém syndromu. Pro mimořádně oslabené osoby se do polévky navíc přidává speciální směs koření, kterou seženete na klinikách tradiční čínské medicíny. Vzhledem k posilujícímu účinku polévky je logické, že pomáhá i osobám s rakovinou, které jsou často těžce vyčerpané.

Takže příště, než si naordinujete hormonální kúru proti osteoporóze, či než dětem dáte pátá antibiotika v řadě, protože jsou už zase nemocné, zkuste trochu změnit kurz: uvařte raději opravdu pořádně silnou polévku. Jsou to totiž podobné "banální" recepty, které "mohly" za relativně dobré zdraví našich předků.

Zdroj: Internet

Domácí VEGETA „vlastní výroby“

Nastrouháme: 1 kg mrkve, 1 kg petržele, ½ kg celeru, ½ kg cibule, 1 kedlubna

Nakrájíme: 3 červené papriky, 3 pórký, 3 listy kapusty nebo zelí, 1 paličku česneku - prolisovat

Všechno smícháme s 35 dkg soli, vymačkáme vodu a dáme sušit do sušičky nebo do trouby. Usušené pak rozemeleme najemno a uzavřeme do skleniček se šroubovacími víčky. Z uvedeného množství je pak cca 80 dkg VEGETY – bez konzervantů!

Ještě nějaké ty babské rady...

Jak usušit mokrou obuv

Rozhodně je nedávejte přímo na zdroj tepla, nebo do jeho bezprostřední blízkosti, mohly by ztvrdnout a popraskat. Připravte si noviny a pomačkejte je. Jimi boty důkladně vycpěte a nechte sušit při pokojové teplotě. Po pár hodinách papír vyměňte, nasaje všechnu vlhkost. Pokud jsou boty ještě mokré, zopakujte to. Ještě než budou úplně suché, namažte je pořádně krémem.

Octem na zápach v bytě

Pokud jste něco připálili nebo byla na návštěvě parta kuřáků, nejrychleji se zbavíte zápachu v bytě tak, že namočíte hadr do octa. Potom s ním budete intenzivně mávat a přitom projdete celý prostor. Za chvíli po nepříjemném oděru nebude ani stopy.

Nádobí opět zazáří

Přípečené a zaslé nerezové nádobí se bude opět lesknout jako nové, když ho přechistíte sodou bicarbonou. Stačí trochu nasypat na vlhký hadřík a připáleniny otírat. Za chvíli bude vyleštěné.

Univerzální čistič

Vyrobte si domácí přípravek, který vyčistí každou špinu a zároveň provoní váš byt. Do lahve s rozprašovačem nalijte jedno víčko od PET lahve čpavku, jedno víčko běžného saponátu a přidejte dvě lžice jedlé sody. Přidejte pár kapek vašeho oblíbeného esenciálního oleje a dobře protřepejte a můžete použít. Vyčistí a navíc pohltné nepříjemné pachy.

Koště opřené o zed'

Stává se vám, stejně jako většině z nás, že při úklidu potřebujete opřít koště či smeták o zed' a ono se skácí na zem? Zabráňte tomu velmi jednoduše. Použijte prst ze staré gumové rukavice a z něho odstříhnete asi třicetimetový proužek. Ten navléknete na násadu a pak už smeták vydrží u každé stěny.

Vrzající panty

Čas od času se všechny panty na dveřích i skříních mají promazávat. Když právě nemáte po ruce příslušné mazivo ani vazelinu ve spreji, použijte obyčejný lak na vlasy. Závěsné panty lehce nastříkejte, stačí velmi slabě. A je po problému.

Noviny do dřezu

Zaslé a špinavé nerezové dřezy lze dobře vyčistit i bez chemických prostředků. Pokud je ještě vlhké vydrhnete zmačkaným novinovým papírem, nezůstane na nich ani skvrnka.

Sůl na botách

Mapy od soli na botách snadno a rychle odstraníte, když je otřete hadříkem namočeným do octa. Nezapomeňte obuv potom nakrémovat. Zápach octa za chvíli zmizí.

Doporučuji tuhle radu do zimy nezapomenout!

Chrom vyčistí alobal

Chromované části nábytku v domácnosti, jako třeba koupelnové stojany, nohy židlí, stolů atd. můžete vyčistit pomocí alobalu. Z role si vždy utrhnete kousek a otírejte chrom tou matnější stranou alobalu. Velmi rychle získá chrom zpět svůj původní lesk.

Věšák s přísavkou

Praktické věšáky s přísavkou se dají umístit kamkoliv bez nutnosti vrtat nebo zatloukat hřebíky. Aby dobře držely, postříkejte nejprve čistý podklad lakem na vlasy, počkejte přibližně tři vteřiny a pak věšáček přitlačte. Už by neměl upadnout.

Bílé ponožky

Máte-li doma lékaře, zdravotní sestru nebo tenistu, znáte tu spotřebu bílých ponožek, které se snadno zaperou, a barva už není bílá. Stačí, když v drogerii koupíte borax (tetraboritan sodný) a nasypete několik lžic do teplé vody. Tam ponožky odmočte a vyperte běžným způsobem.

Lakovaný deštník

Deštník vám déle vydrží a bude vás lépe chránit před deštěm, když jej před používáním nastříkáte lakem na vlasy a necháte zaschnout. Látky ztratí poréznost a bude lépe impregnovaná. Postřík raději provádějte mimo byt, třeba na balkoně nebo na zahradě.

Hranolky v mléce

Jestliže připravujete doma hranolky, zkuste je před fritováním namočit do mléka. Stačí nakrájené brambory ponořit na 20 minut. Takhle finta zabrání při smažení absorbovat tolik oleje jako při běžné přípravě a tak budou hranolky méně tučné.

Vosk na nábytku

Když vám ukápnou vosk na nábytek, neseškrabujte ho nožem, mohli byste nábytek poškodit. Zahřejte skvrnu fénem a pak setřete hadříkem. Potom navlhčete jiný hadr octem a místo, kde byl vosk, přetřete. Nábytek bude úplně v pořádku.

Zamotané řetízky

Uložené řetízky se často zamotají a uzel na nich nejde rozvázat, jednotlivá oka totiž o sebe zadrhávají. Proto vezměte obyčejný olej a na uzlík trochu kápněte. Chvilku počkejte a pak už řetízek snadno rozvázete.

Pokračování příště! Zdroj: Internet

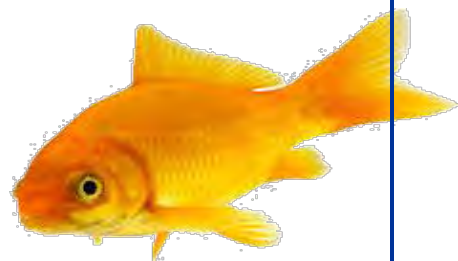
Poslední tip na vánoční dárek

Domácí pečený čaj je oblíbeným jedlým dárkem a možná i vánočním na poslední chvíli!

Zázvorový pečený čaj s citrusy

Na 8 skleniček: 2200 g citrusů (pomeranče, mandarinky, případně 1 grep), 2 citrony, kousek čerstvého zázvoru, 4 svítky skořice, 3 ks badyánu, 6 ks hřebíčků, 900 g hnědého cukru, 50 ml rumu

Postup: Všechny citrusy oloupeme a nakrájíme na malé kousky. Pokud máme chemicky neošetřené citrony, jeden můžeme ponechat i s kůrou, ale zbylé ovoce oloupeme, protože slupka při pečení trochu zhořkne. Pokud použijeme grep, tak maximálně jeden a musíme z něj sundat co nejvíce bílých blan. Na plechu ovoce smícháme s oloupaným a najemno

nasekaným zázvorem, skořicí, badyánem, hřebíčkem a cukrem. Pečeme asi 35 minut při 200 stupních, během pečení jednou promícháme.

Do upečené směsi vmícháme rum či jiný alkohol (pokud bude čaj pro děti, alkohol vynecháme) a ještě horkou směs plníme do sklenic, které otočíme dnem vzhůru a necháme tak až do zchladnutí. Otevřený pečený čaj uchováváme v lednici, kde vydrží asi dva týdny. Pro přípravu zalejte v hrníčku asi 3 lžičky směsi vroucí vodou a pijte teplé nebo studené. Pro zahřátí můžeme přidat do zředěného čaje i rum, griotku nebo becherovku, která s hořko-sladkými citrusy skvěle ladí. Pro zjemnění můžeme vynechat citron s kůrou i grep a část citrusů nahradíme jablkem.

Zdroj: Internet

Výpravná kniha: Opočno v proměnách

V předvánočním čase vyšla nová kniha o historii Opočna Danuše Markové a dalších autorů „Opočno v proměnách“. Kniha se zaměřuje na hlavní opočenské náměstí, náměstí Kupkovo. Příběh každého domu je doplněn velkým množstvím obrazového materiálu dokumentujícího nejen proměnu místa, ale i firmy či významné osobnosti, které v něm působily.

Knihu si můžete koupit v informačním centru v Opočně, odkud vám ji zašlou i na dobírku. Kontakt 494 668 111 nebo e-mail infocentrum@opocno.cz.

Město Opočno jeden výtisk darovalo i do naší knihovny. Za tento dar do mokerské regionální knihovničky velmi děkujeme!

Všechny rady ve zpravodajích jsou bez záruky, berte je s rezervou!

Každý je strůjcem svého štěstí a svého zdraví!

Při využívání léčivých účinků rostlin a dalších potravin se vždy nejdříve poradte se svým lékařem!!!

K zamyšlení

Fondy, čtenáři, výpůjčky

Znáte to sami. Přijdete do nějaké knihovny a žasnete, jak je tam pěkně, živo, příjemně. Možná si tiše pro sebe povzdechnete a řeknete si, vy se máte. U nás v knihovně to vůbec nejde. A ještě si to doplníte okřídlenou frází: „Dnes se už nečte.“

To, že to někde jde, vůbec není samozřejmost. Fungující knihovna je tvořena mnoha neoddělitelnými aspekty. Já se zaměřím na knihovnu jenom z jednoho úhlu pohledu. Zamyslím se nad významem dobrého fondu knih, nad čtenáři knihovny a půjčováním.

Pojetí knihovny výhradně jako půjčovny knih pomalu, ale jistě zastarává. Mnoho knihoven se stále více přizpůsobuje novému trendu, jímž je „knihovna jako multifunkční kulturní a vzdělávací centrum obce či města“. Tento trend má v řadách knihovníků stále i své odpůrce, kteří v něm vidí spíše hrozbu. Obavy, že tak knihovny ztratí svůj původní význam, jsou, myslím, přehnané. Jde spíše o rozšíření služeb a přizpůsobení se novým potřebám uživatelů knihovny. Žádná knihovna však nemůže být bez knih a těch, kteří si je půjčují. Proto „fondy, čtenáři a výpůjčky“ patří mezi klíčová slova v charakteristice dobré knihovny.

A u nás to nejde! Proč? Vezmeme si pod drobnohled nejdříve fond knihovny. Každý, kdo si zoufá nad situací ve své knihovně, ať se nejdříve vžije do role čtenáře: ideální bude vžít se rovnou do role „náročného čtenáře“, protože taková většina jsme, když jsme v roli zákazníka. Jak vidíte fond vaší knihovny optikou čtenáře? Myslíte si, že byste coby čtenář využíval i vaši knihovnu často? Měla by vám pokaždé co nabídnout? A teď si ještě představte další kategorie čtenářů, například děti či mládež nebo nějakého studenta. Co oni? Nalezli by si u vás také to, co potřebují?

Zapomeňte na to, že si vystačíte s tím, co se do knihovny nakoupilo před deseti dvaceti lety nebo co vám přinesou čtenáři, když vyklízejí pozůstalost po rodičích. Ani patnáct nových knih zakoupených ročně do knihovny to nevytrhne (což je asi nejběžnější představa zřizovatelů knihovny o pravidelném doplňování fondu). Rozmanitá a dostatečná nabídka knih je to první, co knihovně umožňuje být dobře fungující knihovnou. To, že máte v knihovně dva tisíce někdy hodně „ušmudlaných“ knih, které jsou z éry vašich rodičů nebo z dob vašeho dětství, dnešního čtenáře neuspokojí. Čtenář hledá v knihovně nové knihy, které nemá doma. Je samozřejmostí, že splnění této podmínky není snadné, a už vůbec není levné. Chce to mít za zády vstřícného a štedrého zřizovatele a nakupovat knihy prozíravě. Jako velmi osvědčené řešení pro malé knihovny vidím model doplňování fondu knihovny z výměnného fondu, který je tvořen pověřenou knihovnou v rámci regionálních funkcí. Tím se

může zabezpečit pravidelná obměna fondu v knihovně. Podle mých zkušeností tato služba zachránila nejednu z malých knihoven před zánikem z důvodu zastaralého fondu. Žádná, ani malá vesnická knihovna nemusí proto být „muzeem knih“.

Další nepostradatelnou komponentou každé fungující knihovny jsou čtenáři. Čím to je, že někde jich mají dost a někde ne? To, že si některé knihovny nemohou stěžovat na nedostatek čtenářů, má určitě své důvody. To, co platí v jedné knihovně, nemusí platit jinde. Každá knihovna je jiná a specifické je i obyvatelstvo, kterému má sloužit. Právě ta specifická je klíčová. Knihovna si musí poctivě odpovědět, kdo jsou její uživatelé a jak jim uzpůsobit fond a služby knihovny. Někde je víc mladých rodin, obec má fungující školu, školku, s kterými může navázat spolupráci. Jinde je obyvatelstvo spíše starší, škola ani školka tam není, proto i potenciální uživatelé jsou jiní. Žádná univerzální rada tudíž neexistuje. Co ale zřejmě platí všude, je, že čtenáře je potřeba získat, „vychovávat“ a pak udržet. To vyžaduje aktivní přístup knihovníka k práci se čtenářem. Být knihovníkem neznámá jednou v týdnu na dvě hodiny otevřít knihovnu, sednout si, čekat, jestli někdo přijde, a zapsat do průkazů případné výpůjčky. Kdo to dělá takto, nemůže čekat, že se k němu povalí dav. Jako příklad, že knihovna může fungovat i v té nejmenší obci, bych připomněla obec Mokré, která měla v minulém roce 147 obyvatel (každý musí uznat, že to není moc) a 101 čtenářů knihovny (tady zase musíte uznat, že to není málo). Řekla bych, že téměř každý, kdo v obci Mokré může chodit do knihovny, do ní opravdu chodí. Je to téměř neuvěřitelné. Jak je to tedy s tím čtenářstvím? Opravdu se nechte? Čte, ale stojí za tím ohromné nasazení knihovníka a cílevědomá práce se čtenářem. Doporučuji podívat se na webové stránky knihovny a inspirovat se její činností.

Nakonec se ještě podívejme na výpůjčky. Ty nelze oddělit od knih a čtenářů. Když nebudou dobré knihy, nebude co půjčovat. Když nebudou čtenáři, nebude komu půjčovat. Když je oboje, výpůjčky z toho vyplynou. Ale také to nebude fungovat automaticky. Co dělat, aby se naše knihy hojně půjčovaly? I způsob půjčování je totiž umění, kterému se musí knihovník učit.

Ted' mám před očima paní knihovnici Marušku Grimovou z knihovny na Novém Hrádku. Její laskavý způsob oslovování čtenářů a nabízení knih je nenapodobitelný a úžasný. Jednou, když jsem ji sledovala přímo v akci, řekla jsem si, že by stálo za to tajně natáčet její půjčování a potom ho promítat knihovníkům jako povinnou lekci, „jak se půjčují knihy“. Nikdy jsem se k tomuto „ilegálnímu činu“ neodhodlala a trochu toho lituji. Každý dobrý knihovník potřebuje znát „čtenářské choutky“ svých návštěvníků a dokonale poznat svůj fond, aby věděl, co má v nabídce. Je pochopitelné, že ani jeden knihovník nemůže přečíst všechny knihy, které má v knihovně. Ale reference o knihách může sbírat od svých čtenářů při jejich vracení. To je ten nejjednodušší způsob získávání informací, díky kterým získá lepší přehled o svém fondu. A mám zkušenost, že čtenáři se rádi podělí o svoje zážitky s přečtenou knihou. Být dobrým knihovníkem je podobné jako být dobrým obchodníkem. Když chce uspět, musí být „odborníkem“ ve své oblasti obchodování a „odborníkem“ na komunikaci se zákazníkem.

Za každou živou a dobře fungující knihovnou stojí neúnavná a obětavá práce knihovníka. Každému z nás je jasné, že to nelze zvládnout za dvě hodiny výpůjční doby v týdnu. Možná by bylo zajímavé, kdyby například knihovnice ze zmíněné knihovny v Mokré sepsala, co všechno pro knihovnu udělá například za měsíc, aby fungovala tak, jak funguje. (Možná ji o to v budoucnu požádám.) Ale snad postačí i prolistovat jejich webové stránky. Pokuste se inspirovat třeba u nich. I jejich knihovna je důkazem, že žádná vynaložená práce nezůstane bez odezvy, i když to někdy může chvíli trvat a jde to ztuha.

Marta Lelková

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás. Vyšlo: 18. 6. 2015. Číslo: Ročník 25 (2015), Číslo 2. Sekce: U nás to nejde.

Zdroj: <http://www.svkhhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas>

Slovo šéfredaktorky na závěr

Ještě nedávno jsem dopisovala zpravodaj trojku a už končím poslední číslo, čtyřku. A to znamená, že konec roku je za dveřmi a Vánoce těsně před nimi. Jak ten čas letí! Když se ohlédnu zpět na vše, co jsme udělali, musím uznat, že toho nebylo málo. Také naše práce byla odměněna a to hned několika cenami. Když o tom přemýšlím, komu se podaří získat tři čtyři ceny během jednoho roku? A protože známé rčení praví „Stejně tě nikdo nepochválí, pochval se sám“, tak to s radostí dělám!

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem, kteří celý rok pomáhali, aby nám tu bylo dobře a mohli jsme říct, že jsme pro naši obec něco udělali. Není nás mnoho, ale také ani málo. Lidé pomáhají i tím, že fandí. Fandí našim nápadům a jsou na nás pyšní! Samozřejmě, každý z nás občas něco zkazí, ale to je normální! Vlastně bychom ani nebyli normální, kdybychom byli bezchybní, jako roboti. Nakonec, chybami se člověk učí a posunuje se někam dál.....

Největší radost jsem měla z vánoční besídky, ne pro to, že byla už téměř poslední akcí, ale proto, že se sejdou děti s maminkami u jednoho stolu a všichni se dobře baví. Děti mají radost z dárků, které obdržely za svoje soutěžení a my dospělí je s pychou pozorujeme. A myslím, že nejeden z nás si v duchu říká, jaké je to štěstí, když jsou tak spokojené a veselé.

Ráda bych tedy všem dětem a rodičům, ale i občanům, přátel a příznivců Mokrého popřála klidné Vánoce a do nového roku ten největší kus štěstí, jaký by jim jen mohl stačit.

Dagmar Honsnejmanová, také knihovnice a kronikářka

PS: S tou pochvalou jsem se spletla, a tak vybírám jeden z nejkrásnějších mejlů, který mi před Vánoci přišel. Děkuji všem, kteří píší do návštěvní knihy, ale i na můj knihovnický a kronikářský e-mail krásné vzkazy, které jsou od srdce, plné nadšení a uznání.

Milá paní Honsnejmanová,

chtěla bych Vám (s trošku větším zpožděním) moc poděkovat za zaslání výhry ve fotosoutěži „Slunce ve všech podobách“. Cena knihovny U Mokřinky mě opravdu velmi mile překvapila a potěšila! ☺ Vše přišlo v pořádku, diplom je nádherný, moc se mi líbí, už ho mám zarámovaný a vystavený ☺.

Vaši pohádkovou knížku „Co vyprávěla jedna víla“ jsem si přečetla, a přesto (nebo právě proto), že je mi už 37 let, jsem se nechala unést pohádkovým vyprávěním patronky Vaší krajiny víly Mokřinky, a musím říct, že Váš kraj je opravdu velmi zajímavým místem plným bludiček, vil a dalších pohádkových postaviček dobrých lidí. Nejvíce se mi líbil pohádkový příběh „Proč je motýl tak barevný“. Motýli sbírající barvičky do kalíšků v jeskyňkách – to je opravdu moc pěkný a povedený nápad! ☺ I další pohádky „O sluníčku, „Úsměv pampelišky“ a „Pověst o ztraceném pokladu hamižného kupce“, jsou moc pěkně napsané, ostatně jako celá knížka, která je navíc plná krásných ilustrací. Není nad to, zavzpomínat si na bezstarostné dětství, plné pohádek a říkanek....

Potěšilo mě i to, že jste na webu fotosoutěže uvedla i odkazy na všechny články související se soutěží, včetně článku z Rychnovského deníku, který bych jinak jen těžko sháněla.

Děkuji Vám i za tip na pěknou fotosoutěž, kterou pořádal Jiří Mára z Přerova. Zúčastnila jsem se jí a získala moc pěkný dárek – knihu o Ekvádoru a Galapágách! Jejich webové stránky jsem do té doby neznala a teď už mám doma i jejich pěkný hádankový kalendář pro rok 2016 ☺.

O Vaší fotosoutěži jsem se dozvěděla v létě na FB stránkách České astronomické společnosti a zaujala mě hlavně tématem, protože moc ráda chodím do přírody a zajímám se o astronomii a astrofyziku, kterou jsem vystudovala na Slezské univerzitě v Opavě, kde nyní pracuji. Všechny oceněné fotografie jsou moc pěkné, udělili jste spoustu krásných cen a originálních diplomů, fotografie Petra Horálka jsou úžasné, je to profík! ☺

Zaregistrovala jsem, že organizujete spoustu akcí ve Vaší obci a že díky Vám získala knihovna spoustu ocenění, nevím, jak to vše zvládáte, klobouk dolů! ☺ Ať se Vám vše daří i nadále a máte stále tolik energie a spoustu tvůrčích nápadů.

Zdravím a přeji Vám i Vaším nejbližším krásné a pohodové Vánoce a příjemný zbytek roku.

Andrea Kotrlová, Ostrava-Poruba

Přeji Vám všem
život ve zdraví, štěstí
a hlavně v míru...!
Váš senátor Míra Antl

Antl

PF 2016 senátora Miroslava Antla

Tradiční přáníčko k novému roku nám zaslal senátor JUDr. Miroslav Antl. V současné době připravujeme další setkání s ním a panem Stanislavem Motlem. Snad jim oběma vyjde v jejich nabitém programu čas a brzy je tu opět přivítáme ☺

Renata Moravcová, Xanto a Eliška

PF 2016 a soutěž pro Mokeráky na PF 2017

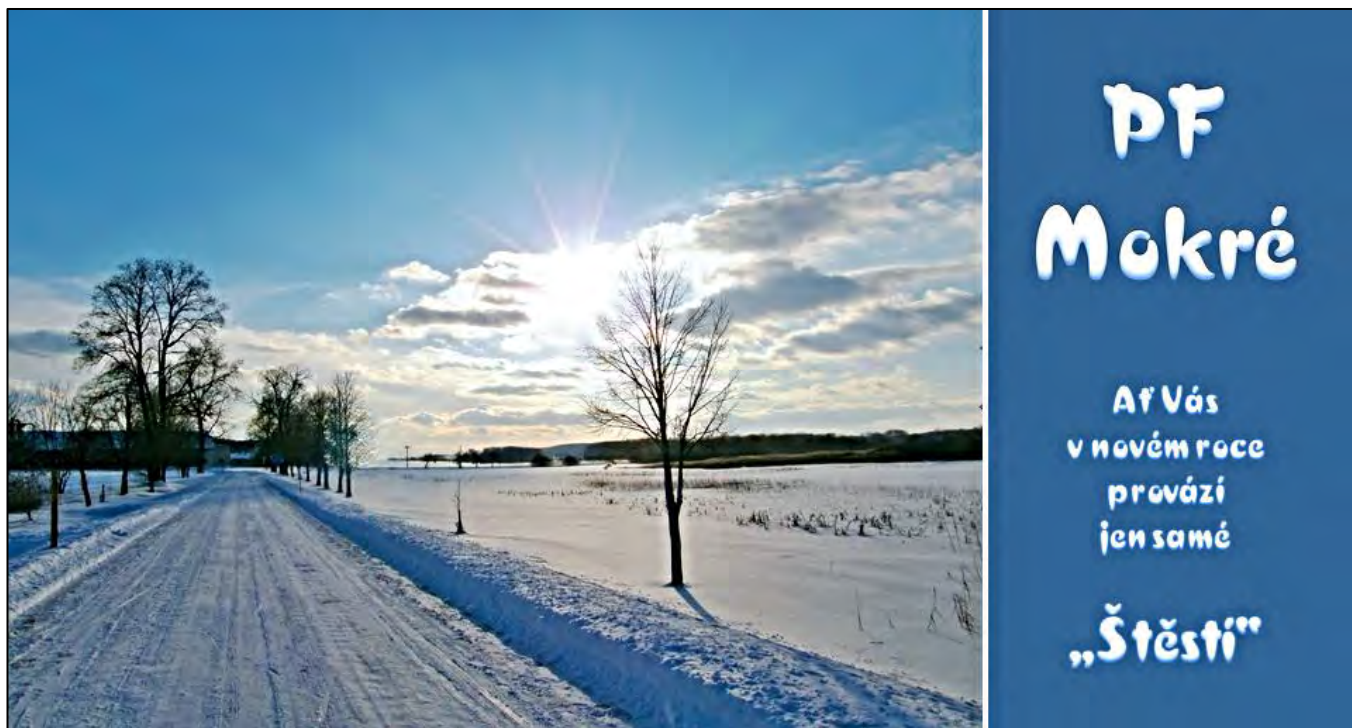
Knihovna U Mokřinky vyhlašuje speciální zimní fotografickou soutěž. Budeme doufat, že bude zima a sníh, aby se daly nafotit krásné zimní fotografie Mokrého.

Podmínky jsou úplně jednoduché. Každý, kdo rád fotí a ještě ke všemu se v zimě prochází po Mokřím a okolí, a bude mít štěstí, že napadne sníh, může vyfotit jakýkoliv kout, strom, dům, větvičku, který by mohl být motem na PF 2017.

Každý účastník soutěže může zaslat 5 fotografií, případně, že se mu podaří nafotit víc nádherných scénérií, tak se na počtu domluvíme. Ale není snadné nafotit motiv PF, i když si člověk myslí, že nafotil desítky snímků, někdy se stěží vybere jeden. Všechny došlé fotografie zpracujeme s odborným grafikem a ty nejlepší vystavíme na webových stránkách kroniky obce Mokré. Vítěz bude odměněn tím, že jeho foto bude na novém PF Mokrého roku 2017.

Fotografie požadujeme pouze elektronicky na adresu kronika.mokre@seznam.cz.

Telefonický kontakt na pořadatele: Dagmar Honsnejmanová 601 339 859

Citáty

„Moudřejší ustoupí. Smutná pravda, na níž je založena světovláda hlouposti.“ *Maria von Ebner-Eschenbachová*

Zdroj: <http://citaty.net>

Marie von Ebner-Eschenbachová, hraběnka Dubská, (13. září 1830, Zdislavice u Kroměříže – 12. března 1916, Vídeň) byla rakouská spisovatelka píšící v českých zemích. Je považována za nejvýznamnější německy píšící autorku 19. století. Pocházela ze šlechtického rodu Dubských z Třebomyslic Zdislavic na Kroměřížsku a byla nazývána rakouskou Boženou Němcovou. Kromě němčiny (jazyka, v němž psala) ovládala češtinu a francouzštinu. Její odkaz vyniká mj. bohatou studnicí trefných aforismů.

Zdroj: <https://cs.wikipedia.org>

Mokerský zpravodaj vydává

Obec Mokré Redakce: Knihovna U Mokřinky Mokré čp. 12 517 71 České Meziříčí Periodicita vydávání: nepravidelně 4 – 5 x ročně	Šéfredaktorka, texty a grafika: Dagmar Honsnejmanová Telefon: 601 339 859 Autoři ostatních příspěvků a zdroje jsou uvedeny pod články Fotografie: archiv kroniky obce, případní ostatní autoři jsou uvedeni zvlášť Číslo zpravodaje: 4/2015 Spis. zn. 76.1-A/5	Den vydání: 20.12.2015 Tisk: Regereklama, Nádražní 460, 517 73 Opočno Kontakt: 777 609 668 Náklad: 115 ks Evidenční číslo: MK ČR E 17618 Pro obyvatele Mokrého zdarma
E-mail na zasílání příspěvků: kronika.mokre@seznam.cz Elektronický zpravodaj: www.obecmokre.cz/zpravodaj2 a archiv www.obecmokre.cz/nepravidelny_zpravodaj Vydavatel neodpovídá za stylizaci příspěvků, za tiskové a pravopisné chyby. Za obsah článků plně zodpovídají jejich autoři a jejich názory nemusí vyjadřovat postoj vydavatele. Všechny zprávy jsou v souladu se zák. 101/2000 Sb. Dobrovolníkům děkujeme za roznášku v obci.		

Vzpomínka na letní soutěž

